

1 EXT. CENTRUM AMSTERDAM - DAG 1

Amsterdam vanuit de lucht. Het is zomer. Stad, verkeer, water. Er fietst iemand hard tegen een verkeersstroom in: Cella (Wilde bos haar, volslank).

2 EXT. KADE PONT - DAG 2

De pont van half negen stroomt leeg. Veelkleurige scholieren met zware rugzakken, moeders met kinderwagens. Iemand stapt op een racefiets. Een groepje gesluisde vrouwen loopt de kade op, waar een dakloze ligt te slapen. Lijs (29 jaar, de regieassistente) en Hugo (47, de producent) staan met een cameraman op Cella te wachten. Lijs kijkt bezorgd in de richting waar ze Cella verwacht.

LIJS

Wat doen we als ze te laat is?

HUGO

Dan gooien we Cella d'r uit en neem jij het over.

Lijs steekt haar tong uit naar Hugo en groet lachend een vaste pontganger.

LIJS

Dag mevrouw Zeeman, hoe is het met uw man?

MEVR. ZEEMAN

Dezelfde chagerijn, is ze weer laat? Cella?

Lijs tuurt met een frons of ze Cella al ziet. Hugo staat een beetje verliefd naar Lijs te kijken en kan niet nalaten aan haar te zitten.

3 EXT. CENTRUM AMSTERDAM - DAG 3

Cella snijdt een taxichauffeur die hard begint te schelden maar midden in een woord ophoudt omdat Cella zich omdraait en hij haar herkent. Haast. Het autoverkeer is hectisch.

TAXICHAUFFEUR

Vuile teringhoer, kijk uit je kankerdommen...

(herkent Cella)

...hee moppie, ben je niet op TV?

CELLA

Waarom zit je niet te kijken schat?!

Ondanks haar razende snelheid op de fiets wordt Cella's aandacht getrokken door iets wat ze in een etalage ziet.

Ze stopt plotseling voor de etalage van de Bijenkorf en veroorzaakt bijna een ongeluk. Weer woedend getoeter (een beetje over de top) maar Cella loopt begerig en zeer geïnteresseerd naar een oranje mantelpakje. Haar GSM gaat. Ze springt weer op de fiets.

CELLA

Jaaaahaaa, ik kom eraan!

(in GSM)

Oh hi mam! Hoe bedoel je je ziet

me nooit? Moet ik meteen komen?

Je weet toch dat dat niet kan?

4 EXT. KADE PONT - DAG 4

Lijs met GSM en een inmiddels opgefokte Hugo balen terwijl de pont volstroomt.

5 EXT. KADE PONT / OP DE PONT - DAG 5

Cella racet op de fiets, in gesprek met haar moeder via haar GSM.

CELLA

He? Nu?

(bezorgd)

Is er iets met papa? ... Uh wat?

Verrassing? Wat voor verrassing

...

Cella fiets de pont op en krijgt van Lijs een microfoon in haar hand geduwd. Ze kijkt nog even snel in een spiegeltje.

LIJS

3,2 ...

CELLA

Nu? ... ja ... nee ... maar mam, mama!

We zien de geluidstechnicus in de wagen de Leader van het programma starten.

- LEADER CELLAVIE -

WIE BEN JE
WAAR WAAR KOM JE VANDAAN
GA JE NAAR JE NAAR TOE

In drie verschillende interieurs (huis van Cella, huis van ouders van Cella, en de monitor van de geluidswagen) flitst het programma van Cella voorbij: CELLAVIE.

(Combinatie van De klok, de Pont en Cella. Klokje tikt boven in hoek van beeld gedurende het programma)

LIJS

1! Aktie!

CELLA

(op een TV in een
huiskamer)Ik moet ophangen mam. Cellavie
begint!! Dahag!

(tegen vrouw)

Dat was mijn moeder... Heeft u ,
als ik vragen mag, maar misschien
ga ik te ver, ook...

(fluistert)

... een moeder?

Er wordt ja geknikt. Cella omhelst de aangesprokene
theatraal alsof er zojuist iemand is overleden.

CELLA

(in de camera)

Wat een toeval, nog één met een
moeder!.. Hoe overleeft u uw
moeder?

VROUW IN OVERGANG

(staat naast haar man)

Mijn moeder is alleen, en
bedlegerig en heeft niks anders
te doen dan ons bellen. Ze
bemoeit zich nog steeds met mijn
kleding en mijn huishouden. Maar
ja, ik kan ook niet zonder haar,
hè. Kijk, mijn man en ik hebben
een eigen zaak, ik heb kinderen
in de pubertijd en dan ben je ook
nog in de overgang...

*

In de camera:

CELLA

(verbaasd)

De overgang?

(tegen man)

Wat is dat? In-de-overgang?

MAN VAN VROUW IN OVERGANG

Dat je vrouw chagrijnig wordt.

*

VROUW IN OVERGANG

He, hou eens op!

*

MAN VAN VROUW IN OVERGANG

Zie je wel!

*

MEVR. ZEEMAN

Vroeger was er nooit iemand in de overgang.... daar hadden we geen tijd voor.

CELLA

Aha, een luxe probleem!? Ha!
Vandaag lekker een-in-de-overgang-dagje?..

Ze doet een nieuwslezeres na, in de camera:

CELLA (VERV.)

Nu, door vergrijzing en de vooruitgang raakt een kwart deel van de nederlandse bevolking in de overgang. Wordt het crisis in Nederland?

Ze houdt de microfoon voor de neus van een man.

VASTE PONTGANGER

Vrouwen zijn dan moe, voelen zich misschien minder aantrekkelijk..

*

CELLA

(tegen de camera)
....gaan we eens vragen aan dit lekkere ding

Ze loopt naar een aantrekkelijke man, type ruwe bolster, blanke pit.

CELLA (VERV.)

Val jij nog wel eens op vrouwen van zeg... boven de 40?

De man, Sem, zit naast een kleine buitenboordmotor waar hij aan zit te sleutelen.

SEM

(praat een beetje langzaam en verlegen)
Waar is dit voor?

Weer hilariteit op de boot.

MEVR. ZEEMAN

Je bent in CELLAVIE!

SEM

C'est la vie?

Geroep en hilariteit om hem heen. Dat ie op de televisie is en dat zij Cella heet etc.

CELLA

Ik heb 't ook niet bedacht.

Sem krabt eens op zijn hoofd. Sem steekt zijn hand uit.

SEM

Sem.

Wat was de vraag ook al weer?

CELLA

Of je nog leuk bent in de overgang!

SEM

Als je leuk bent ben je leuk.

CELLA

Als-je-leuk-bent! Ik heb het over de doelgroep! Uitgelubberde, uitgebluste, frigide vrouwen! Grijs, dik, met opvliegers! Onberekenbaar, altijd moe, zeuren en klagen....

SEM

(tuurt geconcentreerd in de lucht)

Heee. De wind draait.

CELLA

Wie ben je, waar kom je vandaan, waar ga je naar toe?

SEM

Naar de overkant.

CELLA

Kapitein! Naar de overkant!

Heroïsche muziek begeleidt het beeld van het pontspoor door het water. Ze naderen alweer de overkant.

6

INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG

6 *

Charlie, 14 jaar, doorzoekt in een razend tempo het huis. Trekt een la open. Ze rent langs de TV die aan staat. Zoekt panisch onder de bank. Charlie, Cella's dochter, beetje serieus, zo op het eerste gezicht het tegendeel van haar moeder Cella, zoekt haar bloes. Ze rent de slaapkamer in van haar oudere en dikke broer Jan, die nog diep ligt te slapen. Charlie zoekt tussen de puinhopen die zijn bed omringen naar haar nieuwe bloes alsof haar leven op het spel staat. Jan kreunt dat ze op moet rotten en Charlie rent opgefokt de puinbak weer uit. Dan spot ze haar moeder op de TV.

CHARLIE
 (als door een adder
 gebeten)
 Kut kutwijf! Dat is mijn nieuwe
 bloes! Mijn-nieuwe bloes!

Op het TV-beeld zingt Sem van de haven van Amsterdam en Cella zingt de tweede stem. Jan schommelt uit bed en met een opgezet en slaperig gezicht wil hij de deur dichtdoen om nog uren door te slapen. Dan ziet hij zijn moeder op de TV die samen met Sem aan het zingen is. Hij grinnikt.

JAN
 Staat haar leuk!

En hij doet de deur dicht.

CHARLIE
 Mijn nieuwe bloes!

7 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG

7 *

Marius, de vader van Cella, 80 jaar, wit haar met een gehoorapparaat zit in zijn oude leunstoel die pal voor de TV staat, TV te kijken. Op de TV, oud model, zingt Cella met Sem door. De kamer weerspiegelt de vergane glorie van mensen met een rijk verleden. Versleten maar wel mooie kleden, een antieke leunstoel met een lap over een scheur.

Door de glazen deuren naar de serre zien we Johanna, de moeder van Cella, viool spelen. (Leidmotief) Ze is ongeveer 75 jaar met sterk, bijna mannelijk, gezicht dat zowel zacht als onheilspellend kan kijken. De zwarte glanzende vleugel neemt een prominente plaats in. Op een klein dressoir staat een foto van de jongere Cella met haar (ex-)man (Vincent) en nog jonge Charlie en Jan. Een grotere foto van Johanna als solovioliste met het orkest. Voor het orkest zien we de rug van een dirigent die met zijn armen omhoog aan het dirigeren is. Ook een foto van een trotse Marius met een kleine Cella in zijn armen. Wanneer Marius de TV harder zet, kijkt Johanna op en onderbreekt haar spel.

JOHANNA
 Kan het wat zachter?

MARIUS
 (teder)
 Moet je kijken hoe mooi ze
 zingen.

Johanna kijkt even en doet dan de schuifdeuren dicht. Ze speelt weer verder.

8 EXT. OP DE PONT - DAG 8

Cella en Sem zingen het laatste stukje van hun tweestemmig lied. Het is een zonnige dag. Mooie boten varen langs, de mensen kijken en lachen naar de pont.

9 INT. GELUIDSWAGEN - DAG 9

Nabespreking van de uitzending met Cella, Hugo en cameraman. Een beetje lacherige sfeer. Cella hoeft rode konen.

HUGO

Aktualiteit, waar blijft de aktualiteit.

Zijn GSM gaat. Hugo neemt op en geeft wat routineus antwoord.

LIJS

(geint naar Cella)
Het was vandaag een beetje Loveboat..

CELLA

Wat bedoel je?
(telt op haar vingers)
Relaties, gezondheid, overgang...

LIJS

Ooh je bloost..

CELLA

Ach mens, dat is een opvlieger.

HUGO

(door Cella en Lijs heen)
Mmm.....ja.. uh.. moet ik even over nadenken, ja... mail het even, hugo-ad-cellavie-punt-nl, ja, chiau!

CELLA

...en je moet inspelen op wat er gaande is...

LIJS

Op een lekker ding dus.

CELLA

(over Hugo's GSM)
Hugo! Kan die niet uit! Zeg maar wat je wil...Gaan we verder met vrouwenzaken of nemen we iets uit de ochtendkrant?

De GSM van Cella gaat. Ze kijkt erop.

CELLA
(geïrriteerd)
Weer mijn moeder! Jezus! Ja-ah,
ik kom.

Ze doet haar GSM uit en smijt hem in haar tas.

HUGO
(tegen Cella)
Dan moet je die krant misschien
wel even van tevoren doornemen.

Cella steekt haar tong tegen Hugo uit en wauwt hem na.

10

I/E. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG

10 *

Cella staat voor de deur. Johanna doet open.

JOHANNA
(beetje verstrooid)
He!? Wat doe jij hier?!

Johanna zoent Cella krampachtig in de lucht.

CELLA
Wat ik hier doe?! Ik moest meteen
komen!

Voordat Johanna antwoord kan geven omhelst Marius zijn
dochter warm.

MARIUS
Verrassing!

Hij drukt zijn dochter enthousiast fijn.

CELLA
Halloooo
(lachend)
Wat is de verrassing?

MARIUS
Jij! Jij bent mijn verrassing!
Wat gezellig! Wil je thee?

CELLA
Koffie graag. Pfff.

MARIUS
Heb je al gegeten? Nee? Ik ga
even wat halen!

Marius is al weg. Johanna en Cella staan even onwennig
tegenover elkaar.

JOHANNA

Hoe is het met Jan en Cella...
uh... meisje?

CELLA

Charlie!

JOHANNA

Dat is toch ook geen naam voor
een kind. Thee?

Johanna loopt gauw naar de keuken.

CELLA

(licht geergerd:)
Nee. Koffie graag, mam.
(tegen zichzelf:)
Wat doe ik hier?!

11 INT. OUDERLIJK HUIS, KEUKEN - DAG

11 *

Het water kookt. Er komt veel stoom uit de ketel. Cella staat op merkt dat de ketel bijna leeg is, vult hem en zet het water opnieuw op. Ze kijkt verstrooid naar de gele memootjes die overal in de keuken hangen. Is het gas uit? En op de suikerpot: Suiker voor in koffie of thee. Johanna staart uit het raam.

JOHANNA

(in het Duits)
Werner wordt zo oud, er will nie
wieder schwimmen.

CELLA

Wat?

Marius komt binnen met zijn oude regenjas aan en hoed op.

JOHANNA

Je vader..

Marius haalt de stomende ketel van het vuur.

MARIUS

Een Harinkie, gezond en goed voor
eeuwig leven!

CELLA

Heerlijk! Ik kan wel wat eeuwig
leven gebruiken...

MARIUS

Ben je verliefd?

CELLA

We gaan landelijk!

MARIUS

Hoor je dat schat, onze Cella
wordt beroemd!

JOHANNA

Wat je daarvoor nodig hebt is
discipline en dat is niet haar
sterkste kant.

(in zichzelf, ze zoekt
iets in de ijskast)

Wo hab ich doch..

In de ijskast ligt een krant.

CELLA

Mama praat Duits!

MARIUS

Wat?

Marius schenkt water in de theepot.

JOHANNA

Dat je zo doof wordt!

Marius legt verse harinkjes op tafel en snijdt ze in
stukjes en steekt er vlaggetjes in. Ze happen van het bord.
Johanna schenkt een borreltje voor Marius in.

MARIUS

A herring a day keeps the doctor
away.

JOHANNA

Zie je wel, hij hoort me niet!

CELLA

Waarom praat je opeens Duits!?

JOHANNA

Hij Engels, ik Duits, maar van
mij is het opeens fout?

MARIUS

Wat?

JOHANNA

Dat je zo doof wordt!

MARIUS

Doof ik? Dat valt wel mee hoor.

JOHANNA

(fluistert:)

En hij wil nooit meer met me
zwemmen.

(hardop:)

(MORE)

JOHANNA (cont'd)
 Je vergeet de suiker voor de
 thee!

Ze loopt naar de kast voor de suiker.

CELLA
 Ik wou koffie!

In de kast vindt Johanna een brief! Het is een sensationele
 persoonlijk aan Johanna geadresseerde brief aan Johanna dat
 ze de hoofdprijs heeft gewonnen in de loterij.

JOHANNA
 Ah! JA!

CELLA
 Waarom ben ik hier?

MARIUS
 (antwoordt Cella)
 Water is me te nat!

Johanna leest triomfantelijk voor.

JOHANNA
 "Mevr. Vermeulen, gefeliciteerd! u
 bent geselecteerd voor de
 hoofdprijs van 1 miljoen euro!"
 Ik heb gewonnen! We gaan een
 wereldreis maken, langs alle
 steden waar we hebben opgetreden.
 Munchen, Stuttgart, Moskou...

Cella pakt de brief en ziet dat het een reclamebrief is.

Ze geeft hem door aan Marius. Vader en dochter kijken
 elkaar aan.

CELLA
 (leest voor)
 Als u binnen 10 dagen reageert
 dan maakt u kans...

JOHANNA
 Weten jullie wat nou mijn mijn
 mooiste toernee was?

CELLA
 (mompelt)
 Moskou.

JOHANNA
 Moskou! We gaven daar..

Ze schenkt thee in voor Cella, en voor Marius zijn
 borreltje.

CELLA

Mahler 4.

JOHANNA

... Mahler vier en iets van
Glinka vooraf. We gaan hè,
Marius?!

Marius neemt zijn borreltje aan.

MARIUS

(wil zijn vrouw niet te
abrupt uit haar droom
wekken)

Maar lieverd, Onze
Cella wordt bijna 50!

CELLA

Ik vier het niet, en bovendien,
Moeder, dit is reclame!

JOHANNA

Daarna!

CELLA

Een verkooptruc! Gewoon een
stomme verkooptruc!

Johanna bekijkt het briefje nog eens goed.

JOHANNA

Jij moet altijd mijn plezier
bederven.

Ze geeft Cella haar thee.

CELLA

Thee?

Cella zucht en drinkt haar thee.

12

INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG

12 *

Charlie komt thuis met haar viool (van vioolles) en smijt
haar tas woedend neer op de bank waar Cella naar haar eigen
programma van die ochtend zit te kijken op video. Cella
heeft Lijs aan de telefoon en bespreekt het programma.

LIJS (O.S. VIA TELEFOON)

Ik denk dat we meer door hadden
moeten gaan op een onderwerp, het
is nu wat fladderig.

CHARLIE

Iedereen heeft jou in mijn nieuwe
bloes gezien, ik kan hem nooit
meer aan!

Cella trekt (terwijl ze doorkijkt naar een herhaling van CELLAVIE) meteen de bloes uit. De telefoon legt ze neer. We zien en horen Cella met Sem het duet zingen op tv.

De gezellige en rommelige huiskamer loopt over in de open keuken. Op de achtergrond horen we te harde muziek uit Jans kamer. Jan staat in de keuken te koken. Maccaroni met ham en kaas. Hij gooit een fles tomatensaus over de maccaroni en proeft.

CELLA

Was dat jouw bloes! Wat stom! Je krijgt een nieuwe van me.
(geeft bloes aan Charie)
Hier! Sorry schat.

Cella heeft intussen weer haar telefoon aan haar oor. Laatste stukje duet.

CELLA (IN TELEFOON)

Ja dat is zo. Maar het houdt het wel levendig. Kijk, we kunnen zo bij Idols.

Charlie trekt mokkend de bloes aan en kijkt in de spiegel.

CHARLIE

(dramatisch)
Kijk dan! Hij is helemaal uitgelubberd!

Ze trekt hem weer uit en gooit hem naar Cella. Ze staan nu allebei in hun BH. Cella volslank en Charlie heel dun.

CHARLIE

Nu herken ik mezelf er niet meer in, ik doe hem nooit meer aan!

Cella ziet opeens op de TV dat Sem, ongemerkt een briefje in haar zak stopt.

CELLA

(tegen Lijs)
Heee, zie je dat?

Ze zet het beeld wat terug en zet het stil. Charlie kijkt met haar mee.

CHARLIE

Hij stopt iets in je jaszak!

Charlie rent nu naar Cella's jas die ergens over een stoel hangt. Ze haalt er een briefje uit.

CELLA

Dat is voor mij!

Gevecht om het briefje. Cella grist het briefje uit haar handen. Samen lezen ze het briefje. Lijs luistert mee.

CHARLIE

"Mee eten in Wilhelminadok? Sta om 6 uur voor het raam."

CELLA

Het is 2 voor zes!

Charlie racet naar het raam. Ze hangt gevaarlijk naar buiten. Cella komt erbij. Beiden in hun BH.

CHARLIE

Staat ie er al?

CELLA

Ik zie niks!

In de verte op de gracht zien we een bootje naderen.

CELLA

(tegen Lijs in GSM)

Lijs, ik moet me verstoppen, tot morgen. Hoe komt ie in godsnaam aan mijn adres?

Ze hangt snel op.

CHARLIE

Het telefoonboek?

CELLA

Pak je Nederlands, ik zou je overhoren.

JAN

Dat doe ik wel. Ga lekker met die man.

CELLA

Zeg! En jij. Heb jij je nou al opgegeven voor die computercursus.

JAN

Morgen.

Cella slaat Charlies boek open. Er wordt gebeld.

CELLA

Hier blijven!

Maar Jan hangt al uit het raam.

JAN
 (uit het raam hangend)
 Ze komt eraan. Ze moet zich even
 verkleeden.

CELLA
 Hou op. Ben je gek geworden!

JAN
 Misschien is het ook meer iets
 voor Charlie.

Cella werpt een stiekeme blik en begint Charlie te
 overhoren.

CELLA
 Oke. Dit? Moeilijke woorden?
 (leest uit haar dochters
 nederlandse boek)
 Anagronisme, subtekst... wat is
 dat?

CHARLIE
 Subtekst is wat je bedoelt, maar
 niet wat je zegt!

CELLA
 Geef eens een voorbeeld.

Charlie stormt ook naar het raam om Sem te bekijken.

CHARLIE
 Het spijt me, je moet weg.

CELLA
 En wat is dan de subtekst?

De bel gaat opnieuw.

CHARLIE
 Aaaaaaah!

13 EXT. HET IJ, BOOTJE SEM - DAG

13 *

Sem en Cella varen het IJ op. Cella is nog in haar
 werkkleding. Te mooi voor op een bootje. Daar Sem een man
 van weinig tekst is vallen er steeds stiltes. Cella wijst
 naar de overkant.

CELLA
 Gaan we daar eten?

We zien in de verte het Wilhelminadok.

SEM
 Ik kom daar vanwege de
 eekhoortjes broodpaté.
 (MORE)

SEM (cont'd)

(stilte)

Ik maak het ook wel eens.

(stilte)

Eekhoorntjesbrood uit het
Amsterdamse Bos.

CELLA

Het Amsterdamse Bos? Ik ben daar
geloof ik nog nooit geweest.

SEM

Nooit?

CELLA

Geef mij maar asfaltjungle.

Stilte. Blikken. Spanning. Ze zijn allebei verlegen.

CELLA

... En hoe weet je zeker dat die
eekhoorntjesbroden niet giftig
zijn?

SEM

Je moet over de onderkant
wrijven, ...

(stilte)

Als het dan blauw wordt is het
goed.

Ze botsen tegen een woonboot op.

CELLA

Au!

Sem geeft Cella een kusje tegen de (milde) pijn.

Sem krijgt de motor niet meer aan.

Sem roeit naar de kant.

14 EXT. KADE PONT - NACHT

14 *

Sem en Cella eten een patatje bij een patatkraam vlak bij
Cella's pont. Ze zitten in de avondzon. Aan het glinsterend
water. Cella schopt lachend haar hoge hakken uit.

SEM

Ik kom hier altijd vanwege de
mayonaise. Die natuurlijk
Belgisch..

15 INT. HUIS CELLA, TRAPPENHUIS - NACHT (AFH. VAN LOKATIE)

15 *

Cella staat afscheid te nemen van Sem. Een afscheidsoen
loopt uit de hand.

Jan staat opeens voor hun neus met een joint in zijn mond. Hij komt terug uit de coffeeshop met een nieuwe voorraad wiet in de hand.

CELLA

Dit is Jan, Jan dit is Sem.

JAN

Trekje?

Jan gaat (een beetje stoned) bij ze op de trap zitten.

JAN

Zo... was het gezellig?

Beetje rare situatie.

16

EXT. HUIS CELLA, AAN DE GRACHT - DAG

16

Confetti dwarrelt over de Kromboomsloot. Cella trekt de deur achter zich dicht en een regen van confetti daalt over haar heen. Cella is jarig. Ze heeft het oranje mantelpakje aan dat we al eerder in de etalage zagen. Charlie en Jan hangen uit het raam haar uit te zwaaien. Cella ziet tot haar onzetting de versierde deur met "Hoera 50!" Ze grist dit getal gauw van de deur en propt het ongezien in haar tas.

CELLA

Daaag! Tot straks! Jan! Je gaat niet meer terug naar bed! Je gaat je opgeven voor die computercursus of je vindt een baantje! Voor mijn verjaardag! Ja?

JAN

Okee..!

CELLA

Beloofd?!

JAN

Jahaa!

Cella springt op de fiets. Charlie en Jan zwaaien haar luidruchtig tot de hoek uit. Zodra Cella de hoek om is, pleurt ze het bord met "Hoera 50!" met een mooi boogje in de gracht.

17

INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER JAN - DAG

17

Jan kruipt zijn bed weer in.

Cella, Lijs en de cameraman komen van de pont af. Cella zingt het lied dat ze met Sem zong. Ze heeft het oranje mantelpakje aan wat we eerder in de etalage zagen hangen. Hugo zit bij de geluidswagen te GSM-en. Er staat taart.

CELLA
(tegen Lijs)
Ik ga naar hem toe.
Of niet?

LIJS
Wat doet ie eigenlijk?

CELLA
Geen idee. Hij heeft een bootje.
En dat is stuk.

CAMERAMAN
Wie is er jarig. Hoe oud?

CELLA
Ik ben de tel kwijt.

Cameraman geeft haar een felicitatiezoen. Terloops raken Hugo en Lijs elkaar even aan. Cella verdeelt de taart. Af en toe kijkt ze geërgerd naar Hugo die telefoneert.

HUGO
(in zijn GSM)
Nee, dan moet er iemand anders komen. Dat kan me niet schelen. Dan moet ie z'n werk maar goed doen!

LIJS
(over de taart)
Heel klein stukje.

Cella neemt zelf een groot stuk en kijkt naar papieren die voor haar liggen. De kijkcijfers van de laatste tijd. Ze hapt stevig in haar taartje. Lijs schraapt de room eraf en neemt een klein hapje van het fruit wat op de taart ligt. Hugo legt zijn GSM neer.

CELLA
De kijkcijfers zijn weer gestegen! Zeg Hugopopje, ga ik dan eindelijk meer verdienen? Charlie moet een beugel...

Hugo lacht maar geeft geen antwoord. Zijn GSM gaat weer. Hugo's vrouw is aan de telefoon.

HUGO

O hai..

(Hij kijkt wat schichtig
naar Lijs.)

Nee ik kan Lotje niet halen...
hebben we helemaal niet
afgesproken... dan vraag je of ze
met een vriendinnetje meekan, ja?
Ik ben in een vergadering...

Cella praat er gewoon doorheen.

CELLA

Hee, Korsokofje, ik vroeg je
wat?! Wanneer gaan we nou
landelijk.

HUGO

Never change a winning team!

CELLA

Ja, kom op hee, een winning team
wordt ook opgewaardeerd naar de A-
klasse. Genoeg van die
regionalen. Ik ga wel naar SBS6.
Ga je mee, Lijs?
(ze heeft de taart op)
Oh wat ben ik dik.

De GSM van Hugo gaat weer. Cella heeft er genoeg van.

CELLA

Ja, hallo!

Ze grijpt het ding en zet het uit.

CELLA

Wil je nog wat bespreken? Ik ga
trainen. Die taart moet eraf.

HUGO

Was jij niet jarig?

LIJS

Kom op, je kinderen wachten op
je!

CELLA

Daarom, we hebben haast...
Kom op Lijs, wij gaan NU naar de
sportschool!

Lijs kijkt wanhopig naar Hugo en kreunt.

LIJS

Maar we hadden toch afgesproken
bij jou thuis te gaan werken...

19 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 19 *

We zien een groep mensen in het huis van Cella bezig de boel te versieren. De ouders van Cella, familie, vrienden. De kinderen hebben een surpriseparty georganiseerd.

20 INT. CLUB SPORTIVE - DAG 20

In de sportclub zit een gemengd publiek aan apparaten te zweten en te kreunen. Van sportieve huisvrouwen tot getatoeerde bodybuilders. Cella valt uit de toon. Cella en Lijs gaan op een cardioapparaat fietsen. Cella bekijkt het hyper moderne fietsapparaat. Ze ziet zoiets voor het eerst. Ze stappen op de fiets.

LIJS

Ik wel zo gaan hoor.

CELLA

Eerst even dit... op naar een goddelijk lichaam. Hoe werkt dit?

Ze houden de handvaten vast die de hartslag doorgeven naar het bord met lichtjes en informatie over calorieverbranding, tijd, snelheid en hartfrequentie.

CELLA

...Ik moet de hartslag op 120 houden en de snelheid op 70 dus?...

Ze beginnen al te zweten en te hijgen.

LIJS

We gaan wel zo.

CELLA

...Wat doen we morgen. Morgen woensdag...? Woensdag gehaktdag?

LIJS

... woensdagmiddag wipmiddag... Hugo gaat dan zogenaamd squashen..

CELLA

En squashet ie lekker...?

Lijs glimlacht ondeugend.

CELLA

Ik weet niet eens meer hoe dat moet.

LIJS

Hij gaat scheiden.

Cella trapt moedig in de rondte.

LIJS

Goh! Hee je hartslag! 150! Dan moet je stoppen, je bent aan je tax! Kom we gaan!

En Lijs stapt van de fiets af en loopt snel naar de kleedkamer. Cella houdt op met fietsen. Laat het stuur los. Ze stapt af.

CELLA

Dit is ook niet gezond voor een mens.

Cella gaat Lijs achterna.

CELLA

Zullen we nog even de sauna in?

Lijs kreunt.

21 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG

21 *

We zien de kamer van Cella en mensen die niet begrijpen waar ze blijft. Uit Jans kamer komt harde muziek. Charlie doet zijn deur open. *

JAN (O.S.)

Diiiiiiicht!

CHARLIE

Waar blijft ze nou?

JOHANNA

Wie?

MARIUS

Cella, schat, ze komt zo, haar collega's zitten in het complot.

JOHANNA

In het complot? Zooo, in het complot dus... waar is Jan?

Charlie bonkt op Jans kamer.

CHARLIE

Jahan, kom nou, we moeten klaarstaan!

Heavy metal dreunen maar geen Jan. Iemand staat bij het raam op de uitkijk.

IEMAND OP HET FEEST

Daar is ze! *

CHARLIE

(schreeuwt)

Jhaaaaaan! Iedereen loopt naar het raam. Jan heeft door de harde muziek nog steeds niks gehoord.

22 INT. HUIS CELLA, TRAPPENHUIS - DAG 22

Lijs en Cella komen de trap op. We horen de gemoffelde dreunen van Jan's heavy metal music...

CELLA

Ja... Maar het gaat natuurlijk om de mayonaise... De mayonaise is natuurlijk ook Belgisch en je kan zeggen wat je wil maar hun mayonaise... en weet je hoe dat komt?!

23 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 23 *

Een Oost-europese accordeonist houdt zijn accordeon in de aanslag. Jan komt met een stoned gezicht zijn kamer uit met een super 8 filmpje in zijn hand, en kijkt om zich heen of zijn vader er al is.

JAN

Is papa er nog niet?

24 INT. HUIS CELLA, TRAPPENHUIS - DAG 24

Cella doet de sleutel in het slot

CELLA

... zij gebruiken gewoon de goede olie. Belgen weten wat betreft de basis gewoon beter waar het in het leven om gaat... de o..

25 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 25 *

De hele kamer barst onder begeleiding van de accordeonist in zingen uit. Cella, anders altijd het hoogste woord, is ontzettend verlegen en heel erg ontroerd. Ze probeert haar tranen in te houden.

CELLA

O...

Marius omhelst Cella het eerst.

MARIUS

Mijn meisje...

Johanna geeft weer haar afstandelijke kusjes in de lucht.

JOHANNA

Een walgelijke leeftijd. Vanaf 50
gaat het alleen nog maar
bergafwaarts...

Hugo tikt tegen zijn glas.

CELLA

Met mij niet! Dit is Lijs, Lijs
dit is mijn moeder.

LIJS

Veel over u gehoord.

HUGO

Dames en heren?

JOHANNA

...Kijk in de spiegel. En blijf
kijken.

HUGO

Ik ga dan toch maar een klein
toespraakje houden over de goede
en minder goede eigenschappen van
Cella, het wel en het wee. Voor
ik met het 'wel' begin eerst het
'wee'.

Cella kreunt.

HUGO

... Cella is altijd te laat, en
wijkt altijd af van het spoor wat
door ons toch zo zorgvuldig wordt
uitgezet, Cella is een drammer...

CELLA

Qui? Moi?

JOHANNA

Inderdaad!

HUGO

... en doet alles precies zoals
zij wil, maar ja, iemands zwakte
is ook altijd iemands kracht:
Cella heeft van CELLAVIE in korte
tijd een hit gemaakt... het
Format is verkocht aan het
buitenland.

Gejoel en geklap. Cella is opgetogen. Marius kust zijn
dochter.

CELLA
Verkocht aan het buitenland? Ik?

HUGO
Nee het programma, het format..

CELLA
Word ik nou rijk?

CAMERAMAN
(wijst op Hugo)
Nee, hij.

HUGO
... maar ik heb er een hard hoofd
in dat ze iemand kunnen vinden
die net zo ontembaar is als
Cella! Cellavie wordt steeds
populairder, de kijkcijfers
blijven stijgen en als we zo
doorgaan...

CELLA
(trionfantelijk)
Goeiemorgen Nederland...!

HUGO
Als de voortekenen juist zijn.

CELLA
Ja of nee?!

HUGO
Ja! Dan gaan we landelijk.

Gejoel en geklap, Cella gaat helemaal uit haar bol. Marius
klapt enthousiast. Johanna pakt een zakdoek.

CELLA
Zie je wel mam, met mij gaat het
alleen nog maar berg-op!

Marius zweet. Johanna veegt zijn voorhoofd af.

JOHANNA
Berg op. Berg op. Wat is het hier
heet, kan er geen raam open.

De kinderen kussen Cella. De accordeonist zet een
dansmuziekje in.

Cella's ex, Vincent, komt binnen, de vader van Charlie en
Jan. Met zijn tweede of derde vrouw. Hij is het type
geslaagde advocaat, goed in het pak, begint wel kaal te
worden. Duidelijk een andere en georganiseerdere richting
opgegaan dan Cella. Altijd te laat en afstandelijk. Vincent
kust Charlie een beetje geforceerd.

Het is duidelijk dat hij niet veel contact heeft met de familie. Jan komt zijn kamer uit.

JAN

Hi pap..

VINCENT

(geeft zijn zoon een
hand)

Proficiat met je moeder jongen.

Ook zijn ex-schoonouders begroet hij een beetje namaak. Zijn vrouw is jong en steriel om te zien. Erg op uiterlijk allemaal. Ze hebben twee voorbeeldig aangeklede kinderen, van 8 en 12 jaar die de hele tijd lopen te jengelen dat ze snoep willen en dat de TV aan moet. Jan staat er een beetje verloren bij.

Cella pakt de hand van haar ex, Vincent, en stelt hem aan Lijs voor.

CELLA

Dit is Vincent, de vader van mijn kinderen, dit is Lijs, mijn redaktrice, assistente, steun, toeverlaat!

Jan verdwijnt weer in zijn kamer. Hugo trekt zijn vrouw die een beetje opgelaten verderop staat, mee naar Cella en stelt haar voor aan Cella.

HUGO

Dit is Anne, mijn vrouw...

VROUW VAN HUGO

Ja, we moeten hier zo om de hoek zijn, dus ik mocht mee, ik kijk iedere dag naar je, ik vind het zo'n leuk programma,
(over Johanna)

Is dat je moeder, dacht ik wel, je lijkt sprekend op je moeder. Vind je niet schat dat Cella sprekend op haar moeder lijkt?

HUGO

Nou..ach..

Cella zoekt steun bij Lijs die verderop staat. Jan komt uit zijn kamer weer uit en installeert een super 8 filmpje. Hugo en zijn vrouw lopen naar de wijn. Lijs kijkt sip met een schuin oog naar ze.

CELLA

(fluisterd tegen Lijs)
Dus dat is zijn vrouw...wat moeten ze doen om de hoek?

LIJS
Relatietherapie..

CELLA
Oh, da's bij Van Tricht. Maak je
geen zorgen, daar zijn wij ook
geweest.

Cella knikt naar haar ex. Het licht gaat uit en Jan doet de projector aan en laat schokkerige kleur en zwart/wit filmpjes zien van Cella "door de eeuwen heen":

- Eerst Cella (36) met haar ex en de kinderen klein, meisje van 3 en jongetje van 7 (ca. 1990, nog in kleur). Vincent, (de ex) had nog lang haar en hangt in pyjama op de bank.

VINCENT
Zeg, moet dit?

Hij schaamt zich dood om de beelden die hij ziet. Hilariteit om het tijdsbeeld en zijn kaalheid nu.

- Cella rond een jaar of twintig (1973).

- Dan Cella als kind (ca. 5 jaar, 1958, hoog gekleurd). Verjaardagkaarsjes uitblazend. Dansend in de tuin om aandacht vragend (of i.d.).

- Marius in de tuin met Cella als baby. Zwaait naar de camera (1953 zwart wit). Of eventueel een shot van Johanna en Marius samen.

- Dan jonge Johanna in concert (1953, zwart wit).
- Johanna wordt gekust door een mannelijke solist (Werner).
- Johanna buigt voor een uitzinnig publiek. Hand in hand met Werner.
- En jonge Marius naar de kleedkamer van Johanna, met bloemen en Werner die er ook bij staat, of Marius die in de zaal kijkt.

JOHANNA
(plotseling eufor, in
het duits)
Aaaaaah der Werner. Werner
Richter! Ach Meine Liebe
Liebschen. met hem speelde ik 3
keer zo mooi... al mijn prijzen
met hem... es war liebe...
maanden van te voren uitverkocht.
Uitzinnige reacties. Het was vlak
na de oorlog en de mensen wilden
léven! Wat hebben we gedanst in
die tijd... Ik speelde met (namen
van grote solisten en dirigenten)
En daarna dronken we champagne...
nachtenlang...

CELLA
 (tegen Lijs)
 Is ze niet vreselijk?

Lijs giechelt. Marius doet plotseling het licht aan. Hij zweet een beetje.

JOHANNA
 Aber lass doch!

Johanna wil het licht weer uit doen maar Marius slaat een arm om Johanna heen.

MARIUS
 Ja lieverd, je knipt in je vingers en de tijd is 50 jaar verder. Maar nooit vergeet ik dat dat we de hoop op kinderen al bijna hadden opgegeven en kijk, daar kwam Cella!

Johanna voelt zich onderbroken en duwt Marius geïrriteerd weg. Iedereen klapt en joelt. Marius veegt zijn voorhoofd af met een zakdoek.

VINCENT
 Die laat zich niet tegen houden..

MARIUS
 Het mooiste cadeau van ons leven... Cella, ik wil je zeggen... Marius geeft Cella een enveloppe.

JOHANNA
 Cadeau? Waar is het cadeau dan?

MARIUS
 Van ons allemaal... mag je mee doen wat je wilt... naar Venetië, een tropisch strand...

JAN
 Maar wij gaan wel mee...

VINCENT
 (tegen Jan)
 En met softdrugs op zak kan je daar tien jaar blijven! Gratis!

Gegniffel. De accordeonist barst los. Cella danst met de cameraman weg. Mensen lachen en klappen. Johanna op de achtergrond.

JOHANNA
 Waar is nou het cadeau?

Marius fluistert in Johanna's oor. Johanna kijkt ontevreden.

TIMELAPSE

Iedereen is aan het dansen op de muziek van de accordeonist. Charlie danst met de cameraman van Cella. Hugo met zijn vrouw, Lijs met Vincent. Vincent flirt zo met Lijs dat het bijna genant is. Zijn vrouw krijgt het in de gaten. Cella kent het van hem en lacht er een beetje om.

Marius is met Johanna aan het dansen. Opeens zakt hij in elkaar. Johanna kan hem niet houden en Marius valt op de grond. Marius beweegt niet meer, staat niet meer op. Johanna zakt door haar knieën en slaat Marius zachtjes in zijn gezicht.

JOHANNA

Marius, Marius, doe je ogen open,
dit is niet leuk, Marius...

Iemand probeert Marius te reanimeren. De cameraman voelt de pols of de halsslagader van Marius en kijkt Cella aan. Cella voelt ook.

26 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - NACHT

26 *

Het huis is midden in het feest plotseling verlaten. Halfvolle glazen en bordjes, confetti, slingers die gevallen zijn, de kaarsen branden laag. Johanna zit te bibberen. Dode vader wordt meegenomen.

JOHANNA

Waar brengen ze hem naar toe? Ik
wil met pappie mee...

Charlie troost haar oma. Cella geeft warme melk aan Johanna, maar Johanna zit helemaal te bibberen.

CELLA

Kom mama...
(tegen Charlie:)
Ik breng haar naar bed.

Charlie geeft haar oma een kusje.

CHARLIE

Truste...

27 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CHARLIE - NACHT

27 *

Cella stopt haar moeder in.

28 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - NACHT 28 *

De kinderen en Cella zitten in stilte op de bank. Verdriet.

TIMELAPSE

Wanneer Cella en Jan op de bank in slaap gesukkeld zijn, tegen het ochtendgloren, zapt Charlie wezenloos en niet echt kijkend langs de commerciële zenders en de waanzin van de commerciële nacht trekt zonder geluid aan ons voorbij: reclame, porno, popgroepen...

29 INT. BEGRAAFPLAATS AULA - DAG 29 *

Charlie speelt viool naast de kist van haar overleden opa. Ze speelt geconcentreerd met haar ogen dicht. Cella kijkt stil naar haar dochter en de kist die bedolven is onder de bloemen. Naast haar zitten Jan en Johanna. Johanna beweegt zachtjes met haar hoofd mee op de muziek. Het lijkt alsof Johanna meer bij de muziek dan de kist betrokken is. Charlie speelt op haar viool het leidmotief dat Johanna aan het begin speelde. In een korte pauze in het muziekstukje dat stil nazindert in de aula vol met verdrietige mensen, klapt Johanna.

30 EXT. BEGRAAFPLAATS - DAG 30 *

Van een afstand zien we de rouwstoet. Men loopt achter de kist aan die geduwd wordt door kraaien. Johanna loopt vlak achter de kist naast Cella. Jan en Charlie lopen achter hen. Jan draait zich steeds om, kijkt of ie zijn vader ziet.

JOHANNA

Ik moet plassen...

CELLA

Wat? NU?!

JOHANNA

Nu... ik kan het niet meer ophouden.

Johanna grijpt naar haar jurk en begint hem omhoog te stropen. Cella duwt haar moeder de stoet uit. Ze verdwijnen achter een zerk. Johanna hurkt en doet een grote plas. Cella laat voor het eerst haar verdriet en begint te huilen.

Twee kraaien of werklieden met een schop in de hand die in de buurt staan zien het vanuit hun positie.

*

- 31 EXT. BEGRAAFPLAATS GRAF - DAG 31 *
- De mensen staan bij een open groeve. Gezichten van Cella (versteend), Johanna (merkwaardig alert), de kinderen (verdrietig), etc. Jan blijft kijken of hij zijn vader ziet.
- CHARLIE
Papa komt toch niet, hoor.
- De kinderen gooien zand op de kist terwijl Johanna kijkt of ze mensen herkent waar ze vrolijk naar zwaait. In de verte komt Vincent, de vader van Jan en Charlie aangerend.
- Jan bijt op zijn lip en kijkt naar Charlie. Charlie zucht. Ze gooit haar handje zand op de kist.
- CHARLIE
Dag opa...
- 32 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG 32 *
- Condoleance in ouderlijk huis. Cella en de kinderen ontvangen de condoleances. Er worden bloemen gebracht met een briefje eraan. Cella geeft ze aan Johanna. Johanna ontvangt ze enthousiast.
- JOHANNA
Oh wat leuk?! Waar is mijn bril?
- Cella tovert haar bril tevoorschijn. Johanna zet haar eigen muziek op en vertelt soms euforisch luisterdend met haar ogen dicht meeneuriend, van details, musici, interpretaties etc.
- JOHANNA
Het was goed hè? Het was mooi!
- Iemand wil in Marius' leunstoel gaan zitten, maar Johanna voorkomt dat.
- JOHANNA
Nee, nee, dat is Marius' stoel, ga maar daar zitten.
- Johanna gedraagt zich alsof ze net een première met het orkest achter de rug heeft. Ze proost en geeft een glaasje wijn aan een oude collega.
- JOHANNA
Schitterend hè?
(details van de muziek met andere solisten)
Dit was een hele mooie uitvoering.
(ze probeert te lezen wat er op de hoes staat)
(MORE)

JOHANNA (cont'd)
 Cella, weet jij waar mijn bril
 is?

Cella kijkt zoekend om zich heen.

JOHANNA
 Je moet hem niet steeds ergens
 anders leggen!

CELLA
 Op je neus!

Ze lachen.

33

INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - AVOND

33 *

Johanna en Cella alleen in het grote huis. Johanna komt met twee borreltjes aan bij de leunstoel van Marius. Cella zit in zijn stoel door de hoge leuning aan het gezicht onttrokken.

JOHANNA
 Zo, je borreltje.

Cella draait zich om de leuning naar haar moeder. Johanna ziet Cella nu pas en schrikt.

JOHANNA
 Dat is Marius' stoel!

Cella staat op en gaat op de poef naast de leunstoel zitten. Johanna doet de TV aan en gaat links van de leunstoel zitten.

JOHANNA
 Marius! Hij hoort me niet!

Johanna zapt naar een andere zender.

JOHANNA
 Dit vindt ie leuk. Marius! Hij
 wordt zo doof!

CELLA
 (verontrust)
 Mama, Marius is overleden.

Stilte. Johanna kijkt even pijnzend naar de TV.

JOHANNA
 En niemand heeft het ons verteld?

CELLA
 (geconcentreerd op haar
 moeder)
 Jawel, je was erbij toen het
 gebeurde.

JOHANNA
 En sinds die tijd is hij er
 uiteraard niet meer...
 (over een programma op
 de TV)
 Is dat onze koningin? Wat een
 hoed

Johanna moet lachen. Cella wrijft bezorgd over haar ogen.

CELLA
 Mama, je moet gaan slapen.

JOHANNA
 Weet je, we hadden allebei een
 relatie met hem. En toen was hij
 weg...

CELLA
 Het was een lange dag..

JOHANNA
 ...en toen was hij iemand anders.

CELLA
 (zucht)
 Ja. Ik blijf vannacht hier...

JOHANNA
 Je kunt mensen niet veranderen.
 Uh? Ze zijn weg!
 Of heb ik dat nou al gezegd?

CELLA
 Zullen we naar boven gaan?

Twee eenzame vrouwen in een schemerig huis kijken naar de
 schijnsels die uit de TV komen. De lege leunstoel van
 Marius, prominent voor de TV, staat als zwijgende getuige
 tussen hen in.

JOHANNA
 Doe eens op drie.

34 INT. OUDERLIJK HUIS, LOGEERKAMER - VROEGE OCHTEND 34 *

Cella wordt om 6 uur gewekt door vioolspel. Ze kleedt zich
 aan voor de presentatie van CELLAVIE. Ze loopt zachtjes op
 blote voeten de trap af. Haar hoge hakken in de hand. De
 viool muziek snijdt door de stilte van het in de ochtend
 duisternis gehulde huis.

35 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - VROEGE OCHTEND 35 *

Johanna staat in het lang, in een optreed-jurk, viool te
 spelen. Ze heeft daaronder haar pantoffels aan.

Ze speelt met haar ogen dicht. Een tijdje staat Cella zwijgend naar haar moeder te kijken en te luisteren... Johanna houdt plotseling op, voelt zich gestoord. Ze kijkt naar Cella.

JOHANNA

Waarom heb je niks aan je voeten?
(ze zet de viool weer
aan haar kin)
Je moet me niet storen schat, ik
moet studeren.

CELLA

(beetje schor)
Ik moet naar mijn werk.

JOHANNA

Zonder schoenen?

Cella doet haar schoenen aan. Johanna speelt weer door, lijkt Cella te zijn vergeten. Wijfelend staat Cella in de kamer. Moeder en dochter. Beiden overdressed.

Cella zegt mismoedig gedag zonder dat Johanna dat hoort en wil de kamer uitlopen. Johanna houdt even op met spelen. Cella stopt bij de deur en kijkt vragend naar haar moeder.

JOHANNA

Weet je zeker dat je dat pakje
aanhoudt?

36

EXT. KADE PONT - DAG

36

Cella komt dodelijk vermoeid op de pont aan. Ze is ruim op tijd; Hugo en Lijs kijken demonstratief en verrast op hun horloge. De cameraman is nog bezig zijn spullen te installeren. In plaats van haar gewone chaos en gehaast is Cella stil en langzaam.

Lijs en Hugo omhelsen Cella. Cella gaat even zitten.

LIJS

Hoe gaat het?

CELLA

Met mij gaat het wel, maar mijn
moeder is in shock...

Hugo en Lijs zijn vol medeleven maar ook bang dat ze het niet zal kunnen.

LIJS

Logisch..

Ze geeft Cella de spiegel waar ze zich voor het programma altijd in opmaakt.

CELLA

Ze waren 53 jaar samen! Ze is de weg kwijt.

LIJS

Zal het wel gaan denk je?

CELLA

... helemaal in de war. De ontkenningfase? Hoe was het nou? Eerst de ontkenning, dan de woede en dan pas het verdriet... wat zie ik eruit!

LIJS

Met CELLAVIE bedoel ik eigenlijk.

CELLA

Wat uh moet ik zeggen?

LIJS

Bezuinigingen. Je begint met "De krant staat vol met bezuinigingen..."

CELLA

(werkt haar ogen bij)

O ja?

Lijs en Hugo kijken elkaar verontrust aan.

TIMELAPSE

Een pontganger groet Cella. Cella pakt een zakdoekje uit haar tas en stopt die bij zich.

GROETENDE PONTGANGER

Hee Cella! Alles goed?

*

GELUIDSTECHNICUS

Leader over 1 minuut.

Cella staat op. Cella en Lijs lopen de pont op. Cella doet nog even automatisch lippenstift op.

LIJS

Hou mij maar in de gaten.

CELLA

Wat moet ik zeggen?

LIJS

Over bezuinigingen...

CELLA

Over bezuinigingen o ja...

Stilte

LIJS

Zeg maar na... "Goedemorgen. De krant staat vol met bezuinigingen. Alles en iedereen moet bezuinigen, waarop bezuinigt u als het zou moeten?"

Cella zegt het letterlijk maar wat onnatuurlijk na. Lijs en Hugo kijken elkaar weer aan.

LIJS

En als je het niet verder weet vraag je aan iedereen hetzelfde.

De geluidswagen geeft aan dat er afgeteld gaat worden. We horen de leader van CELLAVIE.

CELLA

(oefent)

Goedemorgen... de krant staat vol. Zo vol... het is of mijn hoofd knapt.

LIJS

5,4,3,2,1 Aktie!

Cella weet niks te zeggen.

37 INT. GELUIDSWAGEN - DAG 37

Hugo en de geluidsmen kijken naar de monitor en kijken elkaar panisch aan.

HUGO

Praat dan. Godverdomme! Praat!

38 EXT. OP DE PONT - DAG 38

Iedereen op de pont staart Cella zwijgend aan. Een bijna surrealistisch beeld.

CELLA

Okee, ik moet het vandaag over bezuinigingen hebben. We zijn zuinig. Maar we moeten nog zuiniger! Alles en iedereen moet zuiniger. Maar wij zijn Hollanders, dat kunnen we best!
(tegen een vrouw)
Waarop bezuinigt u?

VROUW OVER KLEDING OP PONT

Op kleding!

*

VROUW OVER DRANK OP PONT

Op de drank van mijn man!

*

MAN OVER GENIETEN OP PONT

*

Ach je mag toch wel nog een
beetje genieten. Straks ben je
dood.

CELLA

Ja. Het kan ineens voorbij zijn.
Mijn vader is gister begraven...
Ik stond aan zijn graf, ze lieten
de kist erin zakken. En tocch
bleef ik steeds denken: waar
blijft mijn vader nou?

Mensen staan stil naar Cella te kijken. Cella probeert haar
tranen terug te dringen.

39 INT. GELUIDSWAGEN - DAG 39

Hugo zit gefascineerd te kijken.

HUGO

Shit...

40 EXT. OP DE PONT - DAG 40

CELLA

Nooit een dag ziek geweest. En
dan opeens. Hartaanval.

De man kijkt met oprecht verschrikt gezicht naar Cella en
omhelst haar.

CELLA

(recht in de
camera, ontroerd)

... ik heb nog nooit iemand
verloren die zo dicht bij me
staat...
Mijn vader zei altijd: "wees lief
voor je kinderen, eet niet te
weinig, eet niet te snel en eet
regelmatig een haring. Dan gaat
alles goed."

Mensen op de pont zijn er duidelijk door geroerd.

CELLA (VERV.)

Mijn vader was mijn veiligheid,
door mijn vader had ik het gevoel
dat me niks kon gebeuren... nu
hij er niet meer is.....ik Snap
het niet. Ik moet het mezelf
steeds opnieuw vertellen... Ik
begrijp gewoon niet dat ik hem
nooit meer zal zien.

Mensen zijn er stil van. Cella vecht tegen haar tranen. Een pontganger begint te huilen.

MEVR. ZEEMAN

*

Mijn vader is 3 jaar geleden
overleden en ik mis hem nog elke
dag.

41 EXT. GELUIDSWAGEN - DAG

41 *

Hugo omhelst ongegeneerd enthousiast Cella.

HUGO

Goed gedaan meisje! Zo krijgen we
die kijkcijfers wel omhoog. En
dan gaan we landelijk....Eh, wil
je wat drinken?

Cella lacht overwinnerig. Ze pakt haar tas en loopt langs het water. Haar gezicht verandert, triest. Cella wrijft over haar ogen. Cella kijkt een tijdje over het water. Watergeluiden. Haar haar wappert in de wind. Opeens gaat ze rechtop zitten. In de verte komt Sem aangevaren.

CELLA

He!

42 EXT. KADE PONT - DAG

42

CELLA

Hi...

SEM

Hi...

Ze zijn verlegen.

SEM

Hoe gaat het...

De volgende teksten gaan wat onbeholpen door elkaar.

CELLA

Gaat wel...

SEM

Hartaanval he...?

Cella knikt.

Sem knikt en draait een shaggie. Hij legt iets opzij op in het bootje. Hij kijkt naar een oceaanstomer die traag voorbij vaart.

SEM

Mooie dood...

- 43 EXT. KADE PONT - DAG 43 *
- POV van Lijs en Hugo die zien hoe Cella wegvaart het IJ op. Cella en Sem zoenen en kunnen er niet goed mee ophouden.
- LIJS
Nou, nou...
- HUGO
Het ziet ernaar uit dat die stevig getroost gaat worden. Lijs... Ik kan ook wel wat troost gebruiken.
- Lijs gaat Hugo opeens tongzoenen. Wat helemaal niet kan. Want Hugo is getrouwd. De cameraman beziet het grinnikend van een afstandje terwijl hij zijn spullen aan het opruimen is.
- 44 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 44 *
- Sem en Cella komen binnen. Cella kijkt of Jan er is. Zijn kamer is leeg.
- CELLA
Thee?
- Ze drukt het antwoordapparaat in en loopt door naar de keuken, Sem loopt achter haar aan.
- JOHANNA (O.S.) *
(op antwoordapparaat) *
Dag Cella, hier is je moeder, heb jij mijn bril meegenomen?
- De ingesprektoon.
- 45 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 45 *
- Sem en Cella zijn aan het zoenen in de keuken. Op de achtergrond horen we het antwoordapparaat en de boodschappen die er op staan.
- JOHANNA (O.S.) *
(op antwoordapparaat) *
Met Johanna, ik heb je zo lang niet gezien, en je hebt mijn bril, kan je die even komen brengen?
- Weer ingesprektoon. Sem trekt de stretchbloes van Cella open. Er springt een knoop af.
- JOHANNA (O.S.) *
(op antwoordapparaat) *
Cella, alles goed met de kindjes?
(MORE)

JOHANNA (O.S.) (cont'd)

Zou je mij even terug kunnen
bellen. Ik heb hier een bril,
maar ik zie er niet goed door.

46 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 46 *

Charlie loopt haar jas en rugzak uitgooiende de keuken in.

JOHANNA (O.S.)

(op antwoordapparaat)

Ja, met je dochter. Ik denk dat
ik een nieuwe bril nodig heb,
hoor.

*

*

47 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 47 *

Cella en Sem staan heftig te zoenen. Charlie komt binnen.

CELLA

(wat rood gevlekt)

Hee Charlie!

Charlie is te verbijsterd om wat te doen.

CELLA

Kopje thee?

Cella grijpt naar de ketel en probeert haar bloes te
fatsoeneren.

SEM

Hai.

CHARLIE

(negeert Sem)

Heb je nou weer mijn bloes gejat?

CELLA

Je wou hem toch niet meer?!

CHARLIE

Weet jij wat ik wil!? Ik maak
zelf wel uit wat ik wil! Ja? Geef
mijn bloes terug!

CELLA

Doe effe normaal, ja.

CHARLIE

Normaal? Vind jij jezelf dan
normaal!? Jij bent echt niet
normaal! Waarom heeft iedereen
een gewone moeder behalve ik?
Wanneer word jij nou eens een
gewone moeder!

CELLA
Wie heeft dan een gewone moeder?

CHARLIE
Iedereen!

CELLA
(tegen Sem)
Heb jij een gewone moeder?

CHARLIE
Nina! De moeder van Nina! Ik ga
bij de moeder van Nina wonen!

En Charlie loopt de keuken uit, Cella loopt haar achterna.

CELLA
Charlie!

48 INT. HUIS CELLA, TRAPPENHUIS - DAG

48

Maar Charlie smijdt de benedendeur dicht. Cella staat een beetje lullig boven aan de trap. Twijfelt of ze haar dochter achterna zal gaan. Ondertussen horen we nog steeds boodschappen van Johanna op het antwoordapparaat.

CELLA
Charlie, dit is Sem. Sem, dit is
mijn dochter Charlie.

De telefoon gaat. Cella neemt op.

CELLA
Hi mam... nee, ik heb je bril
niet... echt niet!

49 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - NACHT

49

Cella ligt wakker in bed. De wekker naast haar bed wijst half 2 aan. De deur valt dicht. Cella springt opgefokt haar bed uit. Maar het is Jan. Hij eet uit een zak chips.

CELLA
Waar kom je vandaan? Weet jij
waar Charlie is?

JAN
Waar zou ze moeten zijn dan?

CELLA
Ze zei dat ze bij Nina ging
wonen.

JAN
Dan is ze daar dan toch?

CELLA
Denk je? Zou ik nog kunnen
bellen?

JAN
Dat denk ik dan dus weer niet.

Hij gaapt.

CELLA
Is het gelukt met die
computercursus?

JAN
Vol.

CELLA
En nu?

JAN
Morgen kijk ik verder. Truste!

CELLA
Truste...

50 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG

50 *

Cella zit met een zorgelijk gezicht in haar nachtpon te telefoneren.

CELLA
Dag Nina, mag ik Charlie even...
is ze er niet? Waar is ze dan?
Nee, hier is ze niet... O god...

Cella legt de telefoon neer. Ze schudt Jan wakker.

CELLA
Charlie is weg!

JAN
Je moet rondbellen waar Charlie
is. Vincent, oma, haar
vriendinnen...

Ze tikt het nummer van Lijs in die op de pont staat te wachten.

CELLA
Lijs! Charlie is weg!
Weggelopen.. ze was kwaad... ik
ben doodongerust.
(tegen Jan die zich
probeert om te draaien
om verder te kunnen
slapen)
Jan! Jan, nu sta je verdomme op!

Jan staat op en stapt verbazingwekkend snel in zijn broek.

51 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG 51 *

Charlie zit te ontbijten met Johanna terwijl ze Franse woordjes leert. Zowel Johanna als het huis zijn veranderd. Het huis straalt een totaal andere sfeer uit als bij het begin. Chaos en verval. Vuile borden, de vuilnis puilt over, de kattenbak is smerig. Johanna's haar is niet gekamd met overal klitten. Ze heeft een bloes binnestebuiten aan. Johanna heeft de bril van Marius weer op.

CHARLIE

Oma, wil je me even overhoren?
Johanna kijkt in het boek.

JOHANNA

Je ne vois rien!

CHARLIE

Huh?! Dat heb ik nog niet gehad.

52 EXT. KADE PONT - DAG 52

Lijs staat druk te bellen (op zoek naar Cella). Haar telefoon gaat opnieuw. Het is Charlie.

LIJS

Charlie, kan je Cella niet bereiken?... bij je oma! Nee, Ga maar naar school, ik vertel het wel aan Cella.

Hugo komt eraan.

HUGO

Waar blijft ze nou?

LIJS

Charlie is weggelopen... Cella is panisch aan het zoeken. Ik zal het moeten doen...

Hugo belt vloekend naar Cella, terwijl hij doorloopt naar de geluidswagen.

HUGO

In gesprek... dit gaat haar haar kop kosten! Godverdomme!

LIJS

(oefent, ze zet een leuk gezicht op, een beetje te jong en te vlot)
Goedemorgen.

(MORE)

LIJS (cont'd)

In de krant staat dat 30 procent
van de Nederlanders te dik is.
Wanneer ben je te dik, vindt u?

TIMELAPSE

Leader! Lijs staat op de pont met de microfoon in de hand,
ze is er helemaal klaar voor. Er wordt afgeteld. Maar daar
komt Cella aan op de fiets.

CELLA

(hijgend)

Ze is gevonden, ze was bij mijn
moeder. Sorry.

Ze grist de microfoon uit Lijs' handen. Lijs fluistert.

LIJS

"Te dik"..

CELLA

Wie, ik?
(tegen pontganger:)
Vindt u mij dik?

53 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG

53 *

Cella gaat met Johanna's bril bij Johanna zitten terwijl ze
er een koordje aan haakt.

JOHANNA

Alles raakt zoek.

Charlie kamt haar oma's haar.

CELLA

(tegen Charlie:)

Ik was zo ongerust...

Cella zet de bril op haar moeders neus.

JOHANNA

Ik dacht al, wat word ik kippig.

Cella hangt de bril om Johanna's hals.

CELLA

(wijst op Marius' bril)

Die is toch van Marius...

JOHANNA

Hij wil nooit meer met me
zwemmen.

CELLA

Wie?

JOHANNA

Marius!

Het galmt door het rommelige huis.

CELLA

Ik heb de thuiszorg gebeld. Je staat op de wachtlijst.

JOHANNA

Ik wil geen hulp, ik wil Marius!

Stilte. Cella ruimt melancholiek wat op. Charlie kamt zachtjes door.

JOHANNA

Waar is ie toch?

CHARLIE

(zucht over het
onbegrijpelijke van de
dood)

Ja...

CELLA

Dat weet niemand mama, maar als er een hemel is dan is ie daar.

Johanna staart leeg voor zich uit. Charlie is met een knoop in haar haar bezig. *

JOHANNA

(over haar haar)

Au! Hou op!

54 INT. ZUIDERBAD - DAG

54

Cella staat bij Johanna bij het badhokje en kijkt naar het opspattende water... Ze heeft haar badpak aan en een handdoek om haar middel.

CELLA

Mama, moet ik je helpen? Vanuit het badhokje horen we Johanna's stem.

JOHANNA

Kind, ik ben nog niet helemaal seniel.

Cella gaat aan de rand van het zwembad zitten met haar voeten in het water. Opspattend water, zwembadgeluiden, sadistische badmeester die een huilend en bibberend jongetje kleineert. Opeens spot Cella aan de overkant van het bad Johanna, gekleed in alleen een enorme onderbroek en schoenen. Zo wil ze te water gaan.

Johanna zit tegenover de psychologe aan een buro. Cella zit in een hoek te kijken.

PSYCHOLOGE

Weet u misschien hoe laat het is?

JOHANNA

(kijkt op haar horloge)

Jeetje zo laat al!?

PSYCHOLOGE

Hoe laat?

JOHANNA

Nou nou, die tijd die raast maar door.

PSYCHOLOGE

Zeker. Hoe oud bent u mevrouw Vermeulen?

JOHANNA

(kijkt beetje lachend om naar Cella)

De tijd gaat toch wat anders... hoe oud waren we toen we min of meer uh... lichter, nee niet lichter... uh middelmatige leeftijd waren?

CELLA

Ik ben van middelmatige leeftijd, middelachtig, middelbaar... zegt men.

PSYCHOLOGE

Bent u ouder of jonger dan zij.
(hij wijst naar Cella)

JOHANNA

Hoe oud ben jij?

CELLA

Ik ben 50...

JOHANNA

Dan ben ik uh... vijf en vijftig?

CELLA

Iets meer dan dat.

JOHANNA

Zestig?!

CELLA

Mama je bent 71.

De psychologe haalt de plaatjesboekjes tevoorschijn.

JOHANNA

Ben ik al 71. Had u dat gedacht?
Ik Heb al jaren niet meer aan
mijn leeftijd gedacht, en opeens
ben je... hoe veel jaar was ik?
Ik word een beetje vergeetachtig.

De psychologe houdt het plaatjesboek voor Johanna.

JOHANNA

Mevr. Vermeulen, wat staat hier.

JOHANNA

Een stoel.

De psychologe slaat de bladzij om.

JOHANNA (VERV.)

Een trein.

PSYCHOLOGE

U bent violiste he?
(Johanna knikt)
Wat stond er op het vorige
plaatje?

Johanna kijkt om zich heen.

JOHANNA

De variaties van dat eerste
vioolconcert van Mendelsohn, dat
kent u vast wel,
(in het Duits)
die uitvoering van Jehudin... het
verschil het enorme verschil met
de uitvoering van Krebbers?

PSYCHOLOGE

*... antwoord waar kennis van
klassieke muziek uitspreekt...*

CELLA

Een stoel en een trein.

JOHANNA

In dat tweede deel?

PSYCHOLOGE

Ik vraag het aan mevr. Vermeulen.

CELLA

Sorry.

De psychologe laat een boot zien.

JOHANNA

Boot. Dat adagio? Johanna neuriet het adagio. De psychologe laat een vliegtuig zien.

JOHANNA

Vliegtuig.

Cella mompelt het mee om zelf te onthouden. Johanna neuriet door.

CELLA

Mijn moeder was violiste.

PSYCHOLOGE

Wat stond er op het vorige plaatje mevrouw Vermeulen?

Johanna stopt met neurieën vanwege de gespannen gezichten die naar haar kijken. Pijnlijke stilte. Johanna kijkt hulpeloos naar Cella. Dan heeft ze er genoeg van en grist ze het boek uit de handen van de psychologe. Het boek valt op de grond.

JOHANNA

Hou op! Hou op!

CELLA

(geschrokken)

Ik weet het ook niet meer!

56 EXT. GEESTGRONDEN - DAG

56 *

Cella en Johanna lopen treurig en zwijgend samen naar de auto. Na een lange stilte.

JOHANNA

Praat ik nog wel goed?

Cella geeft geen antwoord. Ze lopen zwijgend door met hun eigen gedachtes. Dan, na een tijd:

JOHANNA

Dat zou ik het ergste vinden. Als ik niet wist wat ik zei. Ik heb toch geen alzheimer? Of vroeg ik dat nou al?

57 INT. GELUIDSWAGEN - DAG

57

Cella, Lijs en Hugo hebben vergadering. Hugo zit op zijn laptop te mailen. Cella staart voor zich uit.

CELLA

Alzheimer..

LIJS
 (tegen Cella die er
 verslagen bijzit)
 Vreselijk. Hoe moet dat nu
 verder?

HUGO
 (tegen zijn laptop)
 Ah! De kijkcijfers! Mmmm, we zijn
 er nog niet...

CELLA
 Een wachtlijst van zoveel
 maanden! En als mijn moeder op
 sterven ligt? vroeg ik... "dan
 ook mevrouw".

HUGO
 We moeten het format iets
 aanpassen... en ik vind het
 lullig om te zeggen...

CELLA
 ...en als ze aan de beurt is
 krijgt ze hulp tot een maximum
 van 2 uur per dag!

HUGO
 ... maar er moet echt 5 kilo af.

CELLA
 (tegen Hugo)
 Ja...
 (tegen Lijs)
 Twee uur, haleluja!

HUGO
 En... ik dacht als je nou stiekem
 een bekende Nederlander zogenaamd
 per ongeluk... en tussendoor wat
 lifemuziek?

CELLA
 Ik moet opslag! Ik moet extra
 hulp gaan betalen!

58 EXT. OUDERLIJK HUIS, TUIN - DAG

58 *

Johanna is in de tuin aan het werk. Cella komt haar halen.

CELLA
 Mam, de hulp is er!

JOHANNA
 Hulp!? Wat zit jij nou te
 bedisselen! Ik wil geen hulp.
 Pertinent niet!
 (MORE)

JOHANNA (cont'd)

Ik wil geen vreemde in mijn huis.
Nee dank je, ik kan uitstekend
voor mezelf zorgen. Goedemiddag!

De Surinaamse hulp (Serina) verschijnt in beeld. Johanna slaat om naar de hartelijke wereldvrouw.

JOHANNA

Halloooo!

Cella stelt haar moeder aan de hulp voor.

CELLA

Dit is Serina, mam.

JOHANNA

(hartelijk en gastvrij)
Heeft u een goede reis gehad?
(tegen Cella)
Wat enig dat u ons land bezoekt!
Hebben we kaas? Is de logeerkamer
in orde?

De particuliere thuishulp en Cella kijken elkaar bevreemd aan. Johanna loopt weg.

59

INT. OUDERLIJK HUIS, ZOLDER - AVOND

59 *

Cella komt op de zolder met Serina en ziet haar moeder op de grond met een stapeltje brieven.

CELLA

Ben je hier?! Ik loop je de hele
tijd te roepen.

Johanna legt de brieven haastig ergens achter.

JOHANNA

Ik ben even bezig, ja?

CELLA

Mama ik moet weg.

Johanna is niet van plan in beweging te komen.

JOHANNA

Hoe gaat het met de kindjes?

CELLA

Kom ja naar beneden? Kom, ik help
je overeind. Wat heb je daar?

JOHANNA

Ga weg, laat me, ik ben bezig! Ik
ben bezig.

CELLA
Mama ik moet gaan.

JOHANNA
(tegen Serina)
Ben jij nou Lijs?

CELLA
Serina toch? Mama? Ze komt je helpen met stofzuigen, en koken en de was.

SERINA
Kom maar Mevr. Vermeulen.
(ze pakt haar
gedecideerd en
professioneel vast)
We gaan een hapje eten.

JOHANNA
Wat is dit? Dit wil ik niet. Ga weg! Donder op!

SERINA
(heeft al eerder met dit
bijltje gehakt)
Houdt U van aardappelpuree? Wij gaan smullen hoor. En we hebben ook een toetje.

Johanna laat zich meenemen door Serina.

60

INT. OUDERLIJK HUIS, SLAAPKAMER JOHANNA - NACHT

60 *

Johanna zit op haar bed. Serina helpt haar met het uittrekken van haar steunkousen. Ze doet dat professioneel en geduldig. Johanna neuriet afwezig een hollands kinderliedje. Johanna doet als een kind haar armen omhoog om haar trui uitgedaan te krijgen. Serina zingt het kinderliedje met Johanna mee en legt haar trui netjes opgevouwen op de stoel. Ze pakt Johanna's nachtpon en trekt die over haar hoofd.

JOHANNA
Ik wil nog niet naar bed.

SERINA
't is al na tien. Morgen is er weer een dag.

Johanna zit in bed.

JOHANNA
Ik wil nog één verhaaltje..

SERINA
 (vertelt een surinaams
 verhaaltje uit
 Sesamstraat)

Serina doet de lichten uit in de slaapkamer en gaat zachtjes de deur uit, nagestaard door Johanna die absoluut niet slaperig is. Ze neuriet het kinderliedje met wijd open ogen.

61 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - NACHT 61 *

Serina zit met haar voeten omhoog op een bankje in de luie stoel van Marius waar we na zijn dood (behalve eventjes Cella) nog niemand in hebben zien zitten. Ze kijkt in een van de mooie tuinboeken van Johanna.

Opeens een gedreun, geschuifel en zoemgeluid boven haar hoofd. Serina loopt zuchtend de kamer uit.

62 INT. OUDERLIJK HUIS, GANG - NACHT 62 *

In haar nachtop staat Johanna te stofzuigen. Ze kijkt triomfantelijk naar Serina die ogenblikkelijk de stekker uit het stopkontakt trekt.

JOHANNA
 Er moet gestofzuigd worden hoor.
 Het moet schoon. Jullie letten
 daar niet zo op. Jullie zijn niet
 zo schoon als wij. Daar kan je
 niks aan doen. Dat is nou eenmaal
 zo.

Serina heeft Johanna ondertussen zonder omwegen naar haar bed gebracht.

SERINA
 (kortaf)
 Zo, nou lekker slapen en niet
 meer eruit.

Serina draait de slaapkamerdeur van buiten op slot.

63 INT. WOONBOOT SEM - NACHT 63 *

Sem schenkt een glaasje wijn in. Er ligt een mooi voorgerecht op de bordjes op de ruwhouten tafel. Sem heeft een kleine woonark. De kamer ademt een jongensachtigheid en ook een soort eenvoud en rust. Een groot zelfgetimmerd bed. Er is een grote tafel, en een rudimentaire keuken voorin. In de hoek hangt een boksbal. Geen gordijnen. Het lijkt alsof het bed in het water dobbert. Cella klinkt met haar glas tegen dat van Sem.

Het geluid draagt verder dan kristal. Golfbeweginkjes van geluid. Schaduwen dansen op de muur.

CELLA

Is dat schaduw van water?

SEM

Mmmmmja. Mooi he?

CELLA

(neemt een hapje)

Eekhoortjesbroodpaté.

(Sem knikt.)

Heb je wel over de onderkant gewreven?

(Sem knikt.)

Werd het blauw?

Sem schudt spijtig zijn hoofd. Cella glimlacht, neemt een slok. Haar GSM gaat. Haar tas ligt op bed. Ze kijkt erop en ziet wie het is.

CELLA

Mijn moeder...

Ze doet haar GSM op voicemail. Sem loopt naar de keuken achterin.

SEM

Moet nog iets doen in de keuken.

TIMELAPSE

Als Sem met eten terugkomt ligt Cella te slapen.

64 INT. OUDERLIJK HUIS, SLAAPKAMER JOHANNA - NACHT 64 *

Johanna staat midden in de kamer. In de war, vervreemd, haren los, telefoon in haar hand. Ze kijkt naar het apparaat alsof ze niet weet waartoe het dient. Ze gaat naar de deur. Ze krijgt de deur niet open, hij is op slot, maar dat begrijpt ze niet. Ze rammelt aan de deur. Bonkt en kreunt. Johanna loopt naar het raam en doet het open. Ze kijkt naar beneden en stapt in het raam.

65 INT. WOONBOOT SEM - NACHT 65

Sem zit naast Cella te eten terwijl een oceaanstomer voorbij vaart en de boot op de golven meewiebelt. Cella ligt te slapen. Sem kust zachtjes Cella's haar.

SEM

67 Wil je doorslapen of wil je wat eten? 67

Cella komt slaperig overeind. De sfeer is loom en erotisch.
Ze hangt een beetje tegen Sem aan. Sem zoent haar.

CELLA
(over het eten)
Oh wat lekker.

En ze zoenen verder.

66 EXT. OUDERLIJK HUIS, TUIN - NACHT 66 *

Johanna ligt tussen de rhododendrons.

67 EXT. KADE PONT - DAG 67

Cella wordt achterop de fiets door Sem bij de pont
afgeleverd.

LIJS
We konden je nergens bereiken!

CELLA
(ze pakt haar GSM en
belt haar kinderen)
Ik ben toch keurig op tijd?...

Cella heeft een passievlek in haar hals.

LIJS
(beschuldigend)
Je eigen kinderen wisten niet
waar je was!

CELLA
(ongeduldig)
Wat is hier aan de hand?
(in GSM)
Hai Charlie, waarom ben je niet
op school?..

LIJS
(terwijl ze koffie voor
Cella neerzet)
En je moeder is uit het raam
gevallen en ze heeft iets
gebroken.

CELLA
Stil eens!
(in GSM tegen Charlie)
Uit het raam gevallen?

Cella is van haar stuk.

LIJS

Ze ligt in het Onze Lieve Vrouwe
Gasthuis en wordt nu geopereerd.

CELLA

(in GSM tegen Charlie)
Is ze in levensgevaar?

LIJS

Nee, dat dacht ik niet, er is
iets met haar been of enkel. Ga
nou maar gauw.

CELLA

Stil nou eens jij!
(tegen Charlie)
Maar als ze nu geopereerd wordt
dan heeft ze toch niks aan ons,
ik kom meteen na de Pont naar
huis.

De geluidsman roept: LEADER!

CELLA

Leader! Dag schat, tot zo. Nee,
Lijs echt niet, ik wijk niet voor
de jeugd.

We horen de leader van CELLAVIE. Cella pakt de microfoon en
Lijs loopt achter haar aan en kijkt Hugo aan met een blik
van 'die is geschift'. Op de pont stevent Cella op een
juppenmevrouw af met zakenkoffertje.

CELLA

Wat zit er in dat koffertje?

68 INT. AUTO CELLA - DAG

68

Charlie en Cella zitten in de auto op weg naar het
ziekenhuis. Charlie is kwaad en zit te mokken. Cella voelt
zich schuldig maar is ook verliefd. Na enige tijd stilte.

CELLA

Ik heb toch een SMSje gestuurd?

CHARLIE

Je moet gewoon thuiskomen! En je
zou me overhoren!

Charlie ziet de vlek in de nek van Cella.

CHARLIE

Gatverdamme!

Charlie zoekt in haar tas.

CHARLIE

Ik hoop voor jou dat oma niet
dood is...

Charlie steekt een sigaret op. Cella kijkt haar met een
ontzette blik aan. Dit heeft ze nog nooit gezien.

CELLA

Zeg!

CHARLIE

Jij doet toch ook wat je wilt?
Het is jouw schuld! Je laat toch
niet een vreemde voor je moeder
zorgen!

Cella rijdt het ziekenhuis terrein op.

CELLA

Doe die sigaret uit!

Charlie neemt provocerend een haal.

CHARLIE

Van papa mag het!

CELLA

Uit!

Cella trekt de sigaret uit haar mond en gooit hem uit het
raam. Ze moet heel hard remmen voor rood licht. Charlie
rukt het portiek open en loopt woedend weg.

69

INT. ZIEKENHUIS - DAG

69

Johanna ligt in een bijkom-kamer. Cella komt alleen binnen,
Johanna ligt aan wat apparaten aangesloten.

CELLA

Hi mam...

Ze gaat bij haar zitten. Johanna is ver weg lijkt het.
Cella legt zacht haar hand op het voorhoofd van haar
moeder.

CELLA

Wat heb je nou gedaan? Wou je
gaan vliegen? Naar papa?

Cella ziet niet dat Charlie in de deuropening verschijnt.
Charlie loopt naar oma. Samen kijken ze zwijgend naar hun
oma die nog buiten bewustzijn is. Er komt een verpleegster
binnen.

VERPLEEGSTER 1

Zo mevr. Vermeulen, bent u er al?

*

Johanna geeft geen sjoege.

VERPLEEGSTER 1 *
 Is ze nog niet even bij geweest?
 (Cella Schudt haar
 hoofd)
 ... dat duurt wel een beetje
 lang...

Alsof ze gewoon met haar thuis is vraagt Charlie lief, luid
 en duidelijk.

CHARLIE
 Oma, wil je mijn frans overhoren?
 Mama heeft geen tijd.

Johanna doet haar ogen open. Ziet Cella.

JOHANNA
 Moeder?

Cella kijkt hulpbehoevend naar de verpleegster.

JOHANNA
 Heb ik me verslapen?

CELLA
 Nee, Mam, je bent gevallen en hebt
 een gebroken enkel.

JOHANNA
 Laat maar...

CELLA
 He?

Charlie en Cella kijken vragend naar Johanna. Die doet haar
 ogen weer dicht.

JOHANNA
 Ik snap er niks meer van...

VERPLEEGSTER 1 *
 U bent geopereerd mevr.
 Vermeulen, alles is goed gegaan
 hoor. Hier is uw dochter en *
 kleindochter. *

Johanna doet haar ogen weer open.

JOHANNA *
 Aber ich habe keine kinder. *

Cella kijkt geschokt toe. *

CELLA *
 Mam, hier zin we. *

Johanna glimlacht naar een man die verderop door de gang
schuifelt. *

JAN *

Da ist mein lieber Werner. Er ist
so suus und so einer guter
Violist. *

VERPLEEGSTER 1 *

Ze is een beetje in de war. Dat's
een tijdelijke verslechtering
door de narcose. Als u nou de
volgende keer wat persoonlijke
dingen van haar meeneemt, van
vroeger ook. Dat doet het altijd
goed. *

Johanna kijkt rond. *

JOHANNA

Ik moet toch eens wat aan die
gordijnen doen.

70

INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - AVOND

70

*

Jan, Charlie en Cella zitten stil en aangedaan aan tafel.
Jan haalt twee pizza's uit pizzadozen.

JAN

Zoooo, alsjeblieft, zelf
besteld...

CHARLIE

Daar word ik te dik van. *

Ik maak wel sla.

De telefoon gaat. Cella loopt er naar toe.

CELLA

Jij dik? ALs jij te dik bent wat
ben ik dan...?

JAN

(tegen Charlie)
Tanja 't nijlpaard?

CELLA

Zeg ik vroeg jou niks!
(in telefoon)
Met Cella Vermeulen... He Sem?
Echt waar? Wat? Nee! O, wat stom!
Nee, ik kan nu niet weg... gewoon
niet opgeschreven... nee ik hoef
je niet op te schrijven... Maar
ik was je wel vergeten... mijn
moeder had een ongeluk gehad...
en... kom je eten, ja? Maandag...

(MORE)

CELLA (cont'd)
 (tegen kinderen)
 ... heb ik iets maandag?

CHARLIE
 Weet ik veel..

CELLA
 Ja maandag, kom je hier?
 (Jan en Charlie schudden
 heftig van nee)
 Nee de kinderen vinden het leuk!

CHARLIE
 Noem me geen kind!

CELLA
 Dahag

Ze breekt af.

CELLA
 Shit! Godverdomme hoe kan ik dat
 nou vergeten?

JAN
 Nou nou nou, wat een taal!

Cella kijkt naar de etensresten. Jan heeft in zijn eentje
 inmiddels anderhalve pizza naar binnen zitten proppen.

CELLA
 Wat ging ik nou ook alweer doen?

CHARLIE
 Jezus, ben je dement ofzo?

Cella kijkt heel erg ongerust.

CELLA
 Ik weet het echt niet meer. Ik
 ging iets doen, ik weet het
 zeker. Maar wat? Wat!

JAN
 Hapje?

CELLA
 O ja, dat was het, ik ging
 eten... het is al op! Ik heb nog
 niets gehad!

JAN
 Jawel...

CHARLIE
 Ben je dat nu alweer vergeten?!

Cella kijkt paniekerig, ziet dan dat haar kinderen haar pesten.

CELLA

Hahaaaa. Jan, als je deze week geen cursus of studie gevonden hebt, dan geef ik je voor iets op.

JAN

Ik weet niks!

CELLA

Dan moet je kostgeld gaan betalen. Dus zoek maar een baan.

Jan haalt een pakje bankbiljetten uit zijn zak.

JAN

Hoeveel moet je hebben? *

72 INT. OUDERLIJK HUIS, WOONKAMER - DAG

72 *

Cella heeft een koffer van Johanna met wat spullen van haar moeder gepakt en zet hem op de grond. Ze pakt de foto's van de vleugel. Marius en Johanna. Johanna met een orkest. Ze doet hem in de koffer. Jan zit een stickie te roken. Cella haalt het uit zijn mond en maakt hem uit. Charlie doet de vioolkist van haar oma open en speelt iets.

CELLA

Wou je die meenemen? Dat kan niet in het ziekenhuis hoor.

Charlie speelt gewoon door.

CELLA

Even kijken... onderbroeken, nachtjapon, toiletta's, eau de cologne, wat moet ze nou nog meer, iets van vroeger...

Cella loopt naar boven.

73 INT. OUDERLIJK HUIS, ZOLDER - DAG

73 *

Cella opent op zolder een oude doos. De zolder staat vol met oude troep; een oude kinderwagen, stukke lampen, een stapel dekens en een oude matras, een leeg poppenhuis en een kapotte schommelstoel.

In de verte horen we de ijle tonen van Charlie op Johanna's viool. Cella loopt wat rond in de schemerige ruimte, kijkt in het poppenhuis en haalt wat oude kleren uit een doos. Voornamelijk jurken en bloesjes, sommige half vergaan van Johanna.

Cella houdt een jurk voor en kijkt in een oude spiegel. Ze zet de spiegel wat hoger zodat ze beter kan zien. Ze pakt een andere opgevouwen jurk. Er valt een stapeltje papier uit op de grond.

74

INT. OUDERLIJK HUIS, TRAP/ZOLDER - DAG

74 *

Charlie komt de trap op gestampt.

CHARLIE

MAHAAAAM! Waar was je nou?!

CELLA

Kijk wat ik heb gevonden.

Cella laat een stapeltje brieven zien die met een rood oud lintje bijeen zijn gebonden. Ze heeft de bovenste brief opgedaan. Er zit een gedroogde roos bij.

CHARLIE

Wat lees je?

(in het Duits, leest
mee)

Mijn liefste Johanna, de wereld
is veranderd. Ik herken haar niet
tenzij je ogen mij de weg
wijzen...

CELLA

Het verborgen leven van Oma...
Charlie pakt een jurk.

CHARLIE

Maat 36, net zoals ik, ze had
maat 36.

Charlie houdt een jurk uit de doos voor zich. Het staat haar erg mooi. Ze kijkt blij in de spiegel en kijkt van haar spiegelbeeld naar Cella die heel zorgelijk kijkt.

CELLA

"Je moet ernstig overwegen of je
de zwangerschap door laat gaan.

Het wordt een ramp voor je
loopbaan die nu zo schitterend
begonnen is."

Wat is dit? Van wie is dit? Ihren
Werner... Godverdomme!

Charlie grist de brief uit Cella's hand en leest de brief nog eens over..

CELLA

Wanneer is dat geschreven?

Samen kijken ze naar de brief. De Poststempel zegt:

CHARLIE

1953... Toen ben jij toch
geboren, mam?

Cella antwoordt niet. Er valt een pakje duitse merken uit de
enveloppe. Charlie gaat het tellen. Cella leest de brief
verder.

CELLA

.... "na ons optreden in Moskou.
Ik vraag je - nee, ik smeeek je:
denk er goed over na. Ik heb een
vriend die gynaecoloog is in
Frankfurt die je zou kunnen
helpen."
Die mof wil mij laten aborteren!

Stilte. Ze proberen de inhoud van de brief te vatten.

CHARLIE

200, 300... 350 mark kostte
het... Wie was die man... die hoe
heet ie?

Stilte. Cella lijkt in haar geheugen te graven.

CELLA

Werner... hij spookt de laatste
tijd steeds door haar hoofd, hij
was ook een violist...

CHARLIE

(leest door)

"Voor ons is het eigenlijk de
enige weg hoewel ik altijd van je
zal blijven houden. Hoe dan ook.
Waar dan ook. Voor altijd de
jouwe - Werner."

Cella staart voor zich uit. Charlie frunnikt aan de jurk
van haar oma.

CHARLIE

Mama?

Cella kijkt haar dochter aan.

CHARLIE

Ik snap het niet helemaal.

Cella steekt afwezig de straat over. Let niet op en wordt
bijna aangereiden.

Lijs en Cella liggen geheel verpakt in aluminiumfolie een beautybehandeling te ondergaan. De conversatie verloopt met grote tussenpozen. Ze proberen ook hun gezicht nauwelijks te bewegen omdat het met groene algenprut is ingesmeerd.

CELLA

... die Werner heeft geprobeerd om via een advocaat een abortus te regelen... Was ik dat?

LIJS

(zonder haar mond of gezicht te bewegen)
Wie anders?

CELLA

... niet gewenst! Nicht gewünscht... kutmoeder!

Ze verpest het masker. Dat verandert in krakkelé.

LIJS

Mmmm

CELLA

Mijn vader is dood. Ik weet niet wie mijn vader is. En aan mijn moeder kan ik het niet meer vragen. Straks heb ik een foute mof als vader...?!

LIJS

Mmmmmmm.

Cella geeft het op. Gaapt.

CELLA

Wist je dat je van aluminium dement kan raken?

LIJS

He?! Ik vind dat je best een oproep kan doen op de pont. Een soort spoorloos. Lijkt je dat niet wat? Goed voor de kijkcijfers.

Cella geeft geen antwoord. Ze ligt met haar ogen dicht.

LIJS

He Cel!

De beauty-assistente komt langs en haalt Lijs uit haar aluminium jas. Cella ligt nog steeds met haar ogen dicht.

77 INT. ZIEKENHUIS, AULA - DAG 77 *

Johanna zit aan een tafeltje in een rolstoel naast een meneer in een geruite broek. Ze spreekt af en toe een paar zinnen Duits tegen hem. Hij knikt en lacht wat zonder te begrijpen waar het over gaat. De andere patienten zitten te knikkebollen. Een verpleegster houdt de boel in degaten. *

CELLA *

Hi mam. *

Ze begint wat spullen voor haar op tafel te leggen. *

JOHANNA *

Heeft u appelsap? *

Cella kijkt geschokt van Johanna naar de verpleegster. *

CELLA *

Ze denkt dat dat ik de verpleegster ben. *

Johanna is alleen maar bezig met de man naast haar. *

JOHANNA *

Ja, ja. Mein lieber. *

Ze legt even haar hand op hetbeen van de man. *

Charlie geeft de meegebrachte viool aan haar oma. Omhelst haar. De verpleegster loopt naar een ander tafeltje waar een patient net alle kleedjes heeft afgetrokken. *

CHARLIE *

Ah, oma toe, speel een klein stukje. *

Charlie maakt eerbiedig de kist open. Johanna wil wel...

Cella haalt wat spullen uit haar tas. Ook de brief die ze op zolder vond. *

CELLA *

2 katoenen nachtponnen, eau de cologne, ik zet het zo allemaal in je kast, ja, mam. *

Zullen we een stukje gaan rijden? *

JAN *

Nein, ich bleib bei mein Mann. *

Cella weet duidelijk niet hoe er mee om te gaan. *

CELLA *

Mam, ik uh... het is heel gek... maar uh... ja... wie was Werner Richter? *

Johanna kijkt haar vervreemd aan. Cella legt de beladen brief in de schoot van Johanna. Johanna kijkt leeg voor zich uit. *

JOHANNA

Heb ik een brief van hem gekregen?

CELLA

Het is een oude, zal ik hem voorlezen?

Johanna's buurman pakt Johanna's hand en staat op. *

MAN *

Mevrouw, ik moet gaan. Ik wens u het allerbeste.

Hij draait zich om en schuifelt naar een andere patiënte en neemt op dezelfde theatrale wijze afscheid.

JOHANNA

(intens teleurgesteld)
Gaat 'ie weg? Werner! Ich bin hier. Nimm mir mit. *

CELLA

(Cella leest de duitse brief voor)
Ik heb een vriend die gyneacoloog is in Frankfurt... *

Johanna snift. Cella leest door. *

JOHANNA

Hij gaat weg...

CHARLIE

Mahaaam...

CELLA

Mama, luister goed, ik moet je iets belangrijks vragen... is Werner Richter mijn... vader?

JOHANNA

(wanhopig)
Ik heb toch geen tijd, ik moet studeren! Werner! We moeten studeren!

CELLA

Geef antwoord! Doe niet alsof je het niet snapt wat ik zeg! Je hebt me lang genoeg voorgelogen! Zeg het! Wist Marius het? Wie heb je allemaal belazerd!?

JOHANNA
(beteutert)
Werner! Bleibt doch hier!

De oude man schuifelt echter verder van haar weg de oneindige gang in. Johanna begint te huilen met gierende uithalen. Ze laat zich niet troosten.

CHARLIE
Wat doe je nou stom, je maakt haar helemaal in de war.

VERPLEEGSTER 1 *
Mevr. Vermeulen vindt die drukte helemaal niet gezellig, he Mevr. Vermeulen? Wil Mevr. Vermeulen een liedje met me zingen?

De verpleegster zingt mee met een liedje uit de radio die de hele tijd aanstaat. Ze Krijgt Johanna stil. Cella zit er verloren bij.

78 INT. SUPERMARKT - DAG

78 *

Cella staat afwezig te kijken in de supermarkt. Sem voegt zich bij haar met mais.

SEM
Voor de maiskoekjes... okee...
Mais... verse koriander...
gemberwortel... mango...
avocado...

De GSM van Cella gaat.

CELLA
Wie? OH! ...Moet Ik haar ophalen?
Nu?
(ze knikt naar Sem die een flesje wijn in de lucht houdt)
Dat was helemaal niet afgesproken? Ja ik heb het voorgesteld, maar waar moet ze naartoe? Ik begreep dat jullie haar nog een tijdje konden houden... Tuurlijk...
Wachtlijsten! Maar wat moet ik met haar doen? Nee, ik heb geen broers of zusters, tenminste niet voor zover ik weet. Nou nee... Ik kan haar toch onmogelijk in huis nemen!

Cella breekt af.

CELLA

(perplex)

Of ik mijn moeder op wil komen halen, ze zit al kant en klaar te wachten..

SEM

Hadden ze dat niet gezegd dan?

CELLA

Jawel, alleen ik heb dat dacht ik toch wel, voldoende duidelijk gemaakt dat ik nog geen onderkomen voor haar heb.

SEM

Zal ik meegaan?

Cella smijt woedend kant en klaar maaltijden, blikken maaltijd soep en pizza's in het winkelwagentje dat Sem duwt.

CELLA

Moet ik haar halen...!
Godverdomme, nee! Geen kool!

Sem legt nog wat verse groenten in het wagentje. Aardappelen, Kool, champignons...

CELLA

Leg terug!

SEM

Als het goed gaat moet je eten, en als het slecht gaat, ook. Ga jij haar halen en dan maak ik iets lekkers.

Cella gooit de verse waar het wagentje weer uit. Koriander en mais belanden tussen het maandverband en de kool tussen wasmiddel. Ze pakt een kant en klaar aardappelprodukt: Cellavieta's.

CELLA

Ik krijg mijn moeder in huis.

SEM

(bekijkt de
aardappeltjes)
Cellavieta's!

CELLA

Dat kan niet zo'n naam voor aardappels. Ze piest al in dr broek! Ik kan niet ook nog gaan koken. Waar moet ik haar kwijt? Ik kan haar toch moeilijk op zolder zetten.

*
*

SEM

Nee, dat kan niet, he?

Sem pakt automatisch iets wat hij nodig heeft voor wat hij maken wil en legt het in de kar.

CELLA

Weg! Dat wil ik niet! Bemoei je er niet mee!

Cella gooit als een razende haar karretje vol en de dingen van Sem er weer uit. Sem kijkt er stil naar terwijl Cella als een razende door de supermarkt sjeest.

SEM

Weet je wat? Ik ga een stukje varen.

Wanneer Cella om zich heen kijkt is Sem verdwenen. Ze voelt zich verloren.

79 INT. ZIEKENHUIS - DAG 79

Johanna zit eenzaam in een lange steriel gang aangekleed met haar jas aan en haar hoed op op een stoeltje te wachten tot ze wordt opgehaald.

80 EXT. ZIEKENHUIS - DAG 80

Cella komt aangescheurd met de auto en parkeert de auto voor het ziekenhuis. Ze is nog steeds erg opgefokt.

81 INT. ZIEKENHUIS - DAG 81

Johanna kijkt de lange gang in. Een vrouw in coma wordt een hoek om gereden met twee broeders met door mondmaskers verborgen gezichten. We kijken met de ogen van Johanna. Haar vervreemding is voor ons ook voelbaar. Een verpleegster komt uit de keuken vlakbij en brengt haar een plastic bekertje thee.

JOHANNA

Wat ziet mijn huis er toch vreemd uit!

VERPLEEGSTER 2

U woont hier niet, u gaat juist naar huis. Uw dochter komt u zo halen. Ze is een beetje laat. Ze zit vast in het verkeer, zeker. Wij moeten afscheid nemen, mevr. Vermeulen. Zal u nog wel eens aan me denken?

*

Ze geeft Johanna een zoen, maar Johanna slaat angstig haar armen om haar heen.

JOHANNA

Wil je alsjeblieft even bij me
blijven?

Aan de andere kant van de gang komt Cella aan. Door de glazen deuren heen ziet ze haar moeder een vrouw van Cella's leeftijd omhelzen. Dat heeft ze nooit bij Cella gedaan. Cella draait zich om en loopt de gang weer uit.

82

INT. ZIEKENHUIS - DAG

82

Cella zit in een desolate rookhoek in elkaar gedoken en krijgt zichzelf niet zover dat ze haar moeder gaat halen. Dan wordt ze op de schouder getikt.

VERPLEEGSTER 2

U komt voor mevr. Vermeulen, he?
Komt u maar met me mee.

*

De verpleegster troont Cella mee. Cella loopt tegen haar zin mee maar vooral om te zeggen dat ze niet gaat.

CELLA

Nee, ik ga niet mee. Ik weet niet
hoe ik het doen moet. Ik krijg
het niet voor elkaar, ik kan het
niet, ik kan het niet!

*

*

En Cella barst in huilen uit. De verpleegster zet haar aan de andere kant van de gang neer. In de verte zit nog steeds, onbeweeglijk, Johanna.

VERPLEEGSTER 2

Ik ga even een glaasje water
halen.

*

De verpleegster loopt langs Johanna naar de keuken.

JOHANNA

Er zit daar een meisje te
huilen...

VERPLEEGSTER 2

Ze heeft verdriet...

*

JOHANNA

Zal ik haar troosten?

VERPLEEGSTER 2

... goed idee.

*

De verpleegster verdwijnt de keuken in en Johanna schuifelt door de lange gang naar Cella.

Cella ziet haar moeder aankomen, staat op en samen lopen ze het ziekenhuis uit. De verpleegster rent hun achterna met de koffer van Johanna.

83 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - AVOND 83 *

Cella zit ingeklemd tussen haar moeder, Charlie en Jan op de bank. Ze kijken naar een TV-serie en eten pizza. Johanna leest mechanisch de ondertiteling hardop mee.

JOHANNA

O meneer, dat is toch zo'n slemiel... blijf Van die intercom af!... Zo, Nu wij tweeën... wat bedoelde u met kikkers?

Cella kijkt als een zombie.

84 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - NACHT 84 *

Cella ligt in bed. Ze slaapt. De bel gaat. Cella loopt slaperig naar het raam.

CELLA

Sem...!

Cella gooit de sleutel naar beneden. Ze doet het licht aan, in de slaapkamer, ziet zichzelf in de spiegel en doet het licht weer uit.

85 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - NACHT 85

Sem en Cella omhelzen elkaar. Sem streelt Cella's haar wat een grijze uitgroei begint te krijgen. Hij wil het licht aandoen maar Cella trekt hem in bed. Sem kust Cella en ze beginnen te vrijen.

86 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CHARLIE - NACHT 86

Johanna slaapt in Charlie's bed en Charlie slaapt op de grond. Johanna staat op. Ze lijkt iets te zoeken. Het is 3 uur 's nachts op een klok. Ze loopt de huiskamer in waar de slaapkamer van Cella en de kamer van Jan op uit komen. Uit Jan's kamer schijnt blauwig licht.

JOHANNA

Oh, oh, oh...

87 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - NACHT 87

Johanna komt bij Cella en Sem binnen. Cella en Sem schrikken ervan. Johanna gaat bij Cella en Sem op de bedrand zitten. Cella weet het even niet.

CELLA
Mama dit is Sem, Sem dit is mijn
moeder...

JOHANNA
Ik kan mijn slaapkamer niet
vinden. Waar blijft Marius?

CELLA
Mam, ga weer naar bed... het is
midden in de nacht...

Johanna stiefelt naar de deur. Cella slaakt een zucht. Sem draait zich weer op Cella. Even later horen we Johanna weer.

JOHANNA
Marius!

Cella veert weer rechtop. Johanna komt weer binnen.

JOHANNA
O, o, o, hij is weg!

CELLA
(tegen Sem)
Sem je moet weg. Dit gaat niet. Ik
moet slapen. Slapen! Mama, jij
gaat ook slapen. Bedje toe.
(tegen zichzelf)
Waar heb ik die slaappillen?

Ze zoekt in het nachtkastje. Johanna is alweer de kamer uit. Cella trekt het laken om zich heen waardoor Sem helemaal naakt komt te zitten. Hij staat op.

JOHANNA
Wo bist du?! Marius.

*

Johanna jammert en huilt.

*

SEM
Wie roept ze toch? Marius? Je
vader?

CELLA
Dat weet ik niet. Ik weet niet
wie mijn vader is! Ik dacht dat
ik het wist, maar niks is meer
wat het leek.

We horen het geluid van brekend glas.

JOHANNA (O.S.)
Marius!

CELLA
 Sorry Sem. Dit gaat niet, wij
 samen.

Cella laat de naakte Sem alleen.

CELLA (O.S.)
 Wat heb je gedaan!

We horen een jammerende Johanna.

88 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CHARLIE - NACHT 88

Cella voert Johanna een slaappil. Charlie trekt een deken
 over haar hoofd.

CELLA
 Mondje open?

Cella wil Johanna weer in bed leggen. Sem verschijnt,
 aangekleed, met jas aan, in de deuropening. Geeft Cella een
 kus.

Cella kijkt hem moe en verdrietig aan. Johanna zingt een
 liedje. Sem trekt de deur achter zich dicht. *

89 EXT. KADE PONT - DAG 89

Cella komt traag en wit met zwarte wallen, slordig
 aangekleed weer op het nippertje op de pont. Hugo en Lijs
 hebben ruzie over hun geheime verhouding.

LIJS
 Je zegt zoveel, maar wat heb ik
 eraan! Je wil helemaal niet bij
 haar weg!

Cella komt binnen.

CELLA
 Hebben jullie ruzie?

Hugo negeert haar min of meer.

HUGO
 Zo ben je daar? Luister Cella,
 nog een keer te laat en het is
 schloes. Afgelopen. Zo kunnen we
 niet werken.

CELLA
 Jullie ook niet zo te zien.

LIJS
 (kijkt onderzoekend naar
 de bleke Cella)
 (MORE)

LIJS (cont'd)
 Hier, neem een beetje blush. Je
 ziet er doodmoe uit.

Cella is met spiegeltje en blush in de weer.

CELLA
 Voor mij tien anderen?

HUGO
 (grimmig)
 In ieder geval twee.

Hugo vertrekt stampvoetend.

CELLA
 (tegen Lijs)
 Jij bent natuurlijk nummer een
 maar wie is nummer twee?

LIJS
 Parkeerbeleid!

Ze lopen met z'n tweeën richting pont.

GELUIDSTECHNICUS
 Leader! *

CELLA
 (tegen Lijs)
 Blijf je in mijn buurt?

90 EXT. OP DE PONT - DAG

90

Lijs springt mee op de pont.

LIJS
 Let op mij, ik sta hier. 3,2,1,
 aktie!

Na de tune lijkt Cella haar dynamische zelf helemaal
 gevonden te hebben. Er zit wel een licht hysterische
 ondertoon in haar stem.

CELLA
 Vandaag schijn ik het te moeten
 hebben over het parkeerbeleid.
 (tegen jongeman)
 Waarom? Heb je enig idee?

JONGEMAN OVER PARKEERBELEID *

Je kan je auto nergens kwijt, of
 het kost je een vermogen!

MAN OVER PARKEERBELEID *

En die automaten zijn altijd
 stuk. En wat doen ze met al dat
 geld?

(MORE)

MAN OVER PARKEERBELEID (cont'd)

Parkeerbeheer wordt er zelf
alleen maar rijker van. Het is
alleemaal de politiek!

CELLA

Ja ja ja de politiek. Zeg is er
nog iets leuks. Ik heb al een
demente moeder thuis zitten.
Laten we alsjeblieft wat vrolijk
doen.

Van veraf zien we Cella op de pont. Aan de andere kant van
de pont staat een jong stel enorm te zoenen. Cella die
loopt naar haar toe. *

Lijs is bezig Cella tekens te geven dat ze er niet naar toe
moet gaan. *

CELLA

Daar wordt gezoend! *

(tegen Lijs))

Wat sta je nou te zwaaien.

Hou even op, ja?

(in de camera)

Mijn regieassistente zit enorm
tegen me te gebaren...

De camera gaat naar Lijs.

LIJS

Parkeerbeleid. Hier!

Ze wijst naar een parkeerwacht die naast haar staat. *

CELLA

Vandaag speciaal voor alle mensen
die hun auto niet kwijt kunnen...
zet hem op straat en ga zoenen. *

Ze tikt op de schouder van het zoenende meisje. Het stel
voelt zich enorm betraapt en gestoord. *

JONGEN

Sodemieter op, ja! *

En hij geeft haar een harde duw. Cella schrikt en voor ze
iets kan bedenken, krijgt ze nog een duw. Cella kan geen
woord meer uitbrengen. *

Cella komt stuk bij de geluidswagen. Haar ogen zijn
doorgelopen. Lijs, Hugo, de cameraman en de geluidsman
ontwijken haar blik en zij de hunne. Ze ziet de mensen de
pont aflopen. Mensen praten tegen haar zonder dat we het
geluid horen.

Cella kijkt lang naar de mensen, naar het water. Haar blik eindigt bij een haringkar. Een rood wit blauw vlaggetje wappert in de wind. Lijs komt naar Cella en stopt haar een briefje in de hand.

LIJS

Het nummer van Werner Richter.
Hij woont in Keulen. Misschien is
het beter als je het maar weet.

CELLA

Hoe kom je daaraan?

LIJS

Research.

Cella van het briefje naar het water.

CELLA

Wil ik het eigenlijk wel weten?

92 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 92 *

Cella komt binnen. Ze doet haar jas uit en ziet Johanna zitten op de bank voor de TV die aanstaat (Kinderprogramma). Ze zit met haar kin op haar borst te slapen. Cella gaat aan de keukentafel zitten met haar hoofd in haar handen. Dan haalt ze het briefje van Lijs te voorschijn en kijkt er aandachtig naar. Cella wil gaan bellen als Johanna haar roept.

*
*

93 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 93 *

Jan, etend, projecteert voor Cella de zwart-wit 8 mm filmpjes die we eerder op Cella's verjaardag zagen: Johanna en orkest. En Werner. Charlie komt binnen.

Beelden van Werner worden stilgezet. Met zijn drieën vergelijken ze Cella's gezicht met die van Werner.

JAN

Wat een rotmof, daar lijk je niet
op hoor...

CHARLIE

Je hebt wel dezelfde neus mam...

Cella kreunt.

JAN

En eigenlijk ook wel een beetje
die ogen...

Op de gang horen we Johanna weer stommelen.

JOHANNA
Oh, oh, oh... waar is ie nou?

JAN
Oma!

Johanna komt binnen. Ze ziet de stilstaande zwart/wit close-up van Werner.

JOHANNA
Oh! Werner. Mein liebschen.

CELLA
Mama, is Werner mijn vader?

Het beeld met de duitse violist staat groot en stil haar aan te gapen. Maar Johanna neuriet met ogen dicht met de vioolmuziek mee. Cella trekt dit niet.

Op dat moment gaat het filmpje dat te lang stil heeft gestaan in de fik en het beeld verbrandt en verdwijnt. Schrik...

JOHANNA
Werner!

CELLA
Godverdomme!

JOHANNA
Werner...!

Jan kijkt naar Cella. Cella pakt impulsief het briefje van Lijs met het nummer uit Duitsland en draait het.

CELLA
Misschien wil jij je Werner even dagzeggen?

Ze houdt de telefoon tegen het oor van Johanna.

JOHANNA
Ja!

JAN
Mahaaam...

Johanna neemt de telefoon van haar over en luistert. We horen een Duitse stem.

CELLA
Vraag eens hoe het met mijn vader gaat?

JAN
Mahaaaam..

Johanna laat de telefoon vallen.

JOHANNA

Marius?!

Roepend om Marius loopt Johanna de kamer uit. De anderen
blijven verward achter. Cella pakt de telefoon op en hangt
op. *
*
*

95 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - NACHT 95

Cella ligt wakker in bed. Ze kijkt nogmaals naar het
briefje met het telefoonnummer. Knipt dan het licht uit. *
*

96 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - NACHT 96 *

POV Johanna in Cella's huis. Ze loopt door het huis te
scharrelen. Ze heeft alle potten en pannen uit de kast
gehaald en op een rij gezet. *
*
*

JOHANNA

Waar is mijn tas?
(In de deuropening tegen
Jan, we horen de
schietspelletjes)
Weet jij waar mijn tas is?

Jan vindt haar tas.

JOHANNA

Ik ga naar huis. Ik moet taarten
bakken voor het hele orkest. *
*

JAN

Maham, Johanna wil naar huis!

Cella roept uit haar slaapkamer (Ze is te moe om op te
staan).

CELLA (O.S.)

Mama, ga nou maar slapen!

Maar Johanna trekt haar jas aan, pakt haar handtas en zet
haar hoed op. Cella komt haar slaapkamer uit en schreeuwt
tegen Johanna.

CELLA

En nou ga je godverdomme slapen!
(en tegen Jan)
En hou nou op met die zieke
spelletjes!
(tegen Johanna)
Doe je jas uit, geef hier die
tas. Johanna houdt stijf haar tas
vast.

CELLA

Geef hier!

POV JOHANNA:

Cella valt om met Johanna's tas in de hand. De beelden zijn vervormd, misschien onscherp, of vertraagd. Mensen dansen om haar heen. Wegschietende boze tonen die geen inhoud krijgen alleen klank. De klank van Jan die de boel probeert te sussen. Cella en Jan zweven vervreemdend om haar heen. Praten zonder geluid.

Charlie komt slaperig maar gealarmeerd haar slaapkamer uit. Ze bemoeit zich ermee. Verdwijnt dan in de wc om er meteen uit te komen.

CHARLIE

De wc zit onder de poep!

Cella doet de WC-deur open, kijkt met een gezicht vol walging en gooit de deur weer dicht. Johanna maakt angstige en jammerende geluiden. Jan kan haar niet meer kalmeren. Cella grijpt wanhopig naar de telefoon.

TIMELAPSE

Er is een dokter. Hij geeft de jammerende Johanna een injectie in het bed van Cella. Cella krijgt een slaappil.

ARTS AAN HUIS

Ik ga er een spoedgeval van maken. Lijkt mij geen overbodige luxe.

*
*
*
*

97 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER CELLA - DAG 97

Charlie, Johanna en Cella liggen alledrie in het grote bed van Cella diep te slapen. De wekker gaat. Charlie grijpt naar de wekker, die valt en zwijgt weer.

*
*

98 EXT. KADE PONT - DAG 98

Hugo en Lijs wachten. Daar het nu de derde keer is dat Cella te laat is, gelooft Lijs niet meer in het wonder dat zij een keertje mag presenteren.

LIJS

Als ze niet komt, wat doen we dan?

HUGO

Dan ligt ze d'r uit. Ik heb het gehad. Ik heb het helemaal gehad!

Hugo belt.

LIJS

Nog 2 minuten...

Hugo krijgt geen gehoor.

HUGO
Godverdomme! Ga maar vast
klaarstaan.

99 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 99 *

De telefoon gaat. Een GSM gaat. Niemand hoort wat.

100 EXT. OP DE PONT - DAG 100

De leader wordt gestart. Hugo duwt Lijs een microfoon in de hand en duwt haar naar voren. Lijs is sprakeloos. Staat als een konijn in een lamp naar de camera te kijken.

HUGO
(over Cella)
Ik vermoord die bitch!

Maar daar heeft Lijs zich alweer bij elkaar geraapt. Als een echte MTV presentatrice kwijt ze zich van haar taak. Ze lacht bij alles te veel, te hard. Ze loopt doelgericht naar een bekende Nederlander (Theo van Gogh, Beau van Erven Dorens???)

*

LIJS
Goedemorgen! Wat een toeval, zie ik nou Theo van Gogh daar. Wie ben je? Waar kom je vandaan? Waar ga je naar toe?

THEO (OF ANDERE BN-ER)
Ik heb de hele nacht liggen
neuken

Lijs lacht te hard.

LIJS
Met wie

THEO
Met een zwarte slavin.

Lijs lacht nog harder.

101 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 101 *

De telefoon schalt door het huis. Drie slapende generaties in het grote bed van Cella. Cella hijst zich langzaam uit haar semi-narcose.

CELLA
Sem? Oh Sem...

SEM (O.S.)
Waarom ben je niet op TV?

CELLA
Waarom ik niet op TV ben? Ben ik
dat niet?

Cella doet als een slaapwandelaar het TV-tje in haar slaapkamer aan en ziet Lijs; Snel, jong, knap, strak van lijf en leden die zich geroutineerd door de overtocht heenkeuvelt.

LIJS OP TV *
Rafaël van der Vaart schijnt naar
Feyenoord te gaan. Wat vind je
daar nou van?

THEO
Verraad.

Lijs lacht weer te hard en te lang.

Charlie komt binnen.

CHARLIE
Verslapen...
(ziet Lijs)
Oooo! Jij hebt je ook verslapen!

CELLA
Die vuile valse producenten-slet!
Ik kan het schudden.

CHARLIE
Wat zeg je nou allemaal!

CELLA
Lekker makkelijk als je met de
producent gaat liggen neuken!

CHARLIE
Met Hugo? Lijs?? Jesus mam, Hugo
is toch getrouwd? Heb jij dat ook
gedaan met Hugo?

Cella trekt een vies gezicht.

CELLA
Nee, maar ik ben wel ontslagen!

102 EXT. KADE PONT - DAG

102

Na afloop valt Lijs Hugo blij in de armen. Dan gaat Hugo's
telefoon. *

*
*

HUGO
 (met ijzige stem)
 Cella. Uitgeslapen? (Zeg als het
 je uitkomt....Kan je misschien
 toch nog even langs komen)

*
*
*
*
*

En hij breekt af.

104 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG

104 *

Cella half aangekleed, staat wit met de telefoon in de
 hand.

*

CHARLIE
 Wat zei die?

CELLA
 Tekst of subtekst?

CHARLIE
 Allebei.

CELLA
 Of ik even langs kon komen was de
 tekst, om te horen dat ik
 ontslagen ben en dat ie blij is
 dat hij nu eindelijk van me is en
 dat ie me gaat sewen wegens
 contractbreuk, dat Lijs veel
 beter, jonger en mooier is dan
 ik, was de subtekst.

Cella verdwijnt in de badkamer.

CHARLIE
 Oh mama...

Charlie zoekt de agenda van Cella en draait een nummer.

CHARLIE
 Ja dag, u spreekt met de werkster
 van de studio. Het spijt me het
 te moeten zeggen maar ik heb uw
 man Hugo betrappt bij het
 neuken... Met de regieassistente
 Lijs.

Ze breekt af want Cella komt de kamer in. Cella geeft
 Charlies rugzak aan.

CELLA
 Doe je best op school, je kan
 maar beter een vak leren.

Charlie trekt de deur achter zich dicht.

Dan komt Johanna de kamer binnen en gaat op een stoel aan tafel zitten. Cella legt een boek met plaatjes voor haar neer. Ze pakt een lange sjaal en bindt haar moeder vast aan de stoel.

CELLA

Sorry mam. Even blijven zitten.
Jan wordt zo wakker.

Ze klopt op Jans deur.

CELLA

Ja-an.

En ze vertrekt.

105

INT. GELUIDSWAGEN - DAG

105

Cella komt binnen met een defensief gezicht. Lijs en Hugo zitten ijzig op haar te wachten. Lijs zegt niets, ook geen goedemorgen. Ze heeft behuilde ogen (Hugo heeft het net met haar uitgemaakt). Het is duidelijk voor ons dat ze midden in een nare situatie valt, maar Cella is met hele andere zaken bezig.

CELLA

Goedemorgen...

Stilte. Lijs werpt een dodelijke blik op Hugo.

HUGO

Zo...

Cella gaat zitten.

HUGO

Dit is een life-programma...

Cella laat hem niet uitpraten.

CELLA

... dat je in je reet kan stoppen
en dan steek ik een vlammetje aan
en dan hoop ik dat je met dat
hele kut life programma van jou
de lucht in gaat met die vuile
slettepop van je, die is nog het
minst life van alles hier
(en ze persifleert Lijs
hoe jolig ze het
programma deed)
Ik heb mijn moeder vastgebonden,
maar niet zo stevig, dus ik nu
moet ik weer naar huis! Doei!

En Cella smijt de deur dicht.

Stilte. *

Dan staat Lijs ook op, loopt weg en smijt ook de deur dicht. *

HUGO *

Nou zeg...

106 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 106 *

Johanna probeert zich uit haar stoel te bevrijden.

107 INT. HUIS CELLA, SLAAPKAMER JAN - DAG 107 *

Jan ligt weer diep te slapen.

109 EXT. PARK AMSTERDAM - DAG 109 *

Cella zit stilletjes op een bankje met haar telefoon in de hand. Ze toetst uiteindelijk het nummer van het briefje van Lijs. *

CELLA *

(in het Duits:)

Goeddag, kan ik de heer Richter spreken? *

(Met wie spreek ik?) *

U Spreekt met... een collega van vroeger, met wie spreek ik? *

(Met Her Richters dochter) *

Cella wordt hierdoor verrast. Weet even niet wat te zeggen. *

CELLA (CONT.) *

Zijn dochter?! Wie is zijn dochter?! O U bent zijn dochter! *

(Wie bent u?) *

Ik uh..... uh... Kan ik de heer Richter misschien spreken? *

(Wat was uw naam?) *

Cella twijfelt, besluit te liegen. *

CELLA (CONT) *

Anna.... *

(stilte) *

(Anna wie?) *

Cella weet niet wat te zeggen en hangt plots op. Ze zit daar maar te zitten en weet niet wat te doen. *

Dan belt ze opnieuw. *

CELLA

Ja....eh...we werden net
afgebroken. U....eh...ik ben
Cella Vermeulen... Ik...U moet me
helpen. Ik wil Werner Richter
graag spreken. Ik wil weten wie
mijn vader is. Ik moet hem
spreken.

(Werner Richter is overleden)

Overleden?!

(stilte)

Maar ik bedoel...weet u dan
misschien...

Cella laat de telefoon zakken. Verslagen. Zegt niks meer
terug.

EXT. CENTRUM AMSTERDAM - DAG

Cella fietst naar huis. Afwezig. Zo langzaam hebben we haar
nog nooit zien fietsen. Mensen roepen dingen naar haar. Er
komt een pizzakoerier op de brommer naast haar rijden en
maakt jolige opmerkingen!

PIZZAKOERIER

Wie ben je, waar kom je vandaan,
waar ga je naar toe, hahaha!

Vorbijgangers lachen, roepen. Cella voelt zich erg
opgelaten.

110 INT HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN/JANS KAMER - DAG 110

Cella komt thuis, tuurt wat afwezig in de ijskast. Dan pas
realiseert ze zich de omgevallen stoel, zonder Johanna, met
de sjaal er los omheen. Ze wordt wakker en dendert
onmiddellijk Jans kamer in.

CELLA

Waar is oma!

Jan, nog steeds in bed, kijkt haar lodderig aan.

111 EXT. GRACHT - DAG 111

Johanna staat bij het glinsterende water. Ze mompelt en
neuriet tevreden in haar nachtjapon met blote voeten.

112 INT HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - DAG 112

Cella rent naar het raam, kijkt naar buiten. Jan komt er
achteraan.

CELLA
 Waar is oma! Ik had je toch
 wakker gemaakt! En ik had haar
 vastgebonden...

JAN
 Had jij oma vastgebonden?

Cella rent het huis uit.

CELLA
 Nog één woord...

113 INT. HUIS CELLA, TRAPPENHUIS - DAG

113

Maar de anders zo goeiige Jan laat zich niet door zijn
 moeder weerhouden. Cella rent ondertussen de trap af.
 Achtervolgd door Jan.

JAN
 Jij maakt je iedere dag op TV
 druk om mensen die je niet eens
 kent, maar je eigen moeder laat
 je stikken!

CELLA
 Ze liet mij toch ook stikken, ik
 ken mijn echte vader niet eens.

JAN
 (woedend)
 Marius! Marius is je vader!
 Marius was de liefste vader van
 de wereld voor je. Nee dan ik, ik
 ken mijn vader, haleluja! Maar ik
 heb geen vader want ik heb een
 klote vader! Dat gezeur en
 gezeik, je bent alleen maar met
 jezelf bezig, en jij hebt kritiek
 op Johanna?! Je bent zelf een
 kutmoeder!

In het portaal beneden heeft Jan Cella ingehaald. Cella
 geeft Jan een draai om zijn oren en rent het huis uit.

114 EXT. GRACHT - DAG

114

Johanna zit op een botensteigertje in haar ondergoed en met
 haar nachtjapon pootje te baden in het water. Ze is
 volmaakt ontspannen. Mensen lopen voorbij, zien het maar
 doen er niks aan.

*
 *
 *
 *

115 EXT. GRACHT - DAG 115

Cella rent de deur uit en kijkt zoekend rond. Ze wordt herkend door een voorbijganger. *

VOORBIJGANGER *

Waar was je nou vanmorgen?! *

Maar Cella kan alleen maar zoeken. Is een en al bezorgdheid. Dan ziet ze Johanna stoicijns zitten aan het water en holt erop af. Ze gaat naast haar zitten. *

JOHANNA *

(heel blij, hartelijk) *

Wat fijn om je te zien! *

Ze slaat haar armen om Cella heen. *

CELLA *

Mama... *

Cella barst in snikken uit. Johanna troost haar. *

JOHANNA *

Sjusjusjuuu. *

Zo zitten ze een tijdje. *

118 INT. HUIS CELLA, WOONKAMER/KEUKEN - AVOND 118 *

Charlie, Cella en Jan eten brood met haring. Ze zitten stil en wit bij elkaar. Johanna zit er ook bij, in kamerjas. *

Stilte. *

Cella voert Johanna een stukje brood met haring. *

JOHANNA *

Marius moet ook haring. *

CELLA *

Ja, Marius krijgt ook. *

Jan legt een stukje haring op zij. *

JAN *

Dit is voor Marius. *

Cella en Jan wisselen een blik. Cella aait over Jans wang. *

CELLA *

Sorry. *

(stilte) *

Je had in ieder geval een leuke *

opa. *

De bel gaat. Charlie drukt op de opener.

Hugo komt zwetend boven.

HUGO

Cella Vermeulen. Wil je me voortaan alsjeblieft uit laten praten, dit is niet goed voor mij...

(hij hijgt even uit, gaat zitten, iedereen kijkt hem zwijgend aan)
We gaan landelijk.

Stilte.

CHARLIE

En Lijs dan? Neemt Lijs CELLAVIE dan niet over?

HUGO

(afwezig)
Uh. Lijs is weg namelijk, dus.... die wilde eens wat anders.

Charlie zit Hugo met grote ogen aan te kijken.

HUGO

Nou, ik ga weer... mijn vrouw wacht beneden op me, we moeten hier in de buurt zijn...

Stilte.

CELLA

Is Lijs weg? Hoe bedoel je weg?

Hugo loopt naar de deur.

HUGO

En er komen twee dagen bij, ook de zaterdag...

CELLA

Nooit meer uitslapen?

HUGO

En de zondag...

CELLA

Wil ik dat?

Hugo draait zich om. Hij kijkt doodongelukkig.

HUGO

Je krijgt opslag...

CELLA

Daar moet ik even over nadenken...

HUGO
Twee weken vakantie...

CELLA
Ik neem drie maanden vrij.

HUGO
Onmogelijk.

CELLA
Precies...! Lijs weg, dat gaat
niet, haal haar maar weer
terug... ik bel haar wel!

HUGO
Nee! Nee, dat hoeft niet, doe ik
wel...

Hugo loopt verdwaasd de deur uit.

CHARLIE
Bbwaaaaah!

Iedereen kijkt Charlie vragend aan. Maar Charlie is op de
bank gevallen en trekt een kussen over haar hoofd.

CELLA
Wat heeft die nou?

JAN
Last van hormonen, denk ik.

119 INT. TEHUIS VOOR ALZHEIMER PATIENTEN - DAG 119

De alzheimerpatienten in lichtroze en lichtblauwe
trainingspakken zitten samen te zingen in een kring. Een
vrouw danst in het midden. Cella komt erbij zitten. Iemand
gaat in het midden dansen.

120 INT. TEHUIS VOOR ALZHEIMER PATIENTEN - DAG 120

Johanna en een groep bejaarden ligt in pastelkleurige
trainingspakken en zonnebrillen in ligstoelen in een mooie
serre in de zon. Een TV in een hoek staat aan. Er zitten
enkelen bejaarden naar te kijken. We zien een flits van
Lijs met het programma CELLAVIE op de pont. Cella kijkt er
even met een half oog naar, geeft Johanna een glaasje
limonade met rietjes. Johanna weet niet hoe ze moet drinken
door die rietjes. Ze blaast. Belletjes in het glas. Ze
lachen allebei om de belletjes.

JOHANNA
Maar... wie ben jij?

CELLA
Ik ben je dochter...

Blij verrast.

JOHANNA
Wat een mooie dochter!

Johanna geeft Cella een zoen. Cella Legt haar hoofd tegen
het hoofd van Johanna. Ze kijken samen naar buiten. Door
het raam zien we de zee. Meeuwen scheren door de lucht.
EINDE

Moniek kramer, Jetske Spanjer, mei 2003
Kort eind Zevende versie.
'Schone' versie 9 mei 2003

*
*
*
*